

a já jsem se vsuktu domníval, že jsme na „to“ odborníci! Vždyť se jedná o dávno domluvenou hru naší civilizace: divadlo je tu proto, aby nás skrze rozličné „mystifikace“ uvádělo v zamýšlení se, v úžas, ve fascinaci, a ti, kteří řídí naši zemi, (uvykli jsme si je nazývat politiky), jsou všech „mystifikací“ prosti, neboť jsou tu od toho, aby se v lopotné, nelehké každodenní dřině za nás všechny dobírali pravdy, aby nám, ne plně informovaným, ozřejmovali procesy, které jsou důležité proto, abychom se tu navzájem například nevyzabíjeli. A snad pro svou, v tomto případě neomluvitelnou naivitu, jsem netušil, že pro mnohé demokraticky zvolené představitele moci bývá důležitější ona moc, než její výkon. Ne že bych málo četl, obdobných příkladů z minulosti je zde nepřeborné množství... má naivita spočívá v domněnce, že věci příští – budoucí budou se zvyšující se vzdělaností populace stále čistější. (Schválně se zde dopouštím této jazykově významové chyby: „čistý“ je prostě „čistý“ a nemůže být tedy něco „čistějšího“ než samo o sobě ono prostě „čisté“.

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELE,

proto, aby se pozitivně vymezili proti minulým negativům rádi zveličují a ona silná slova rádi nadužívají a už tím matou („matou“ je něžné slovo pro „lžou“). A když jsou u onoho „matení - lhaní - zastírání pravdy“ přichyceni, zvolí na omluvu kouzelné slovíčko, které nám má jejich jednání nejenom ospravedlnit, ale i pozvednout ty obratné chytráky na piedestal vychytralosti, dodávající jim bonus převahy nad jejich protivníky. Dle různých výkladů různých slovníků cizích slov znamená slovo „mystifikace“ následující: „...předstírání něčeho záhadného, tajuplného, rozšiřování nepravdivé zprávy, víry na oklamání...“ nebo: „...úmyslné oklamání někoho, předstírání něčeho, šíření, rozšíření nepravdivé zprávy k oklamání...“

Kdysi, když jsem se poprvé ve svém životě procházel kolem řeky Temže, mi místními zkušenostmi vzdělaného průvodce dělal můj přítel Zdenek Merta. „Víš...“, říkal, „v čem je tahle země báječná? Tady prostě neumějí lhát... odmalička jsou vychováni v tom, že to nejpodstatnější je fair play... to u nás lze skoro každý i v blbostech...“ Mnohokrát jsem se k této myšlence vracel proto, že jsem až příliš často smutně sledoval, jak onu zbraň „účelové lži“ pod různými dobovými názvy používaly různé figury moci. A nyní s tak mocnou vervou sem vtrhlo z jejich úst slovo „mystifikace“. I když nové, byť sebemodernější slovo nemůže nikdy dát starému významu nový obsah.

Nezatěžoval bych vás svým aktuálním etymologickým problémem, kdybych se necítil urážen nepříjemnou četností přirovnávání politiky k divadlu. To tedy pardon! My lžeme rádi a programově! Předstíráme s radostí a mystifikujeme s nadšením! My to máme tzv. v programu a všichni to od nás s napětím i zaujetím očekávají...

My jsme divadelníci a přirozeně nás rozčarovává, když nám někdo neobratně fušuje do řemesla...

A proč tedy mimo divadlo, kde je to běžné i žádoucí, hledat stále nová slova pro omluvu lži? Vždyť je to zbytečně namáhavé a stačilo by tak málo - nelhat!

Na shledanou při skutečných svátcích radostné mystifikace se s vámi v našem divadle za všechny kolegy těší

Městské divadlo Brno a Národní divadlo v Brně
s hlubokým zármutkem oznamují,
že v pondělí 11. dubna 2011 po těžké nemoci zemřel

pan Ladislav Lakomý,

nám všem blízký bývalý člen souboru, drahý kolega a přítel.

„České divadlo ztrácí v Ladislavu Lakomém
zcela mimořádnou hereckou osobnost výjimečně kultivované profesionality.
Všem, kdo měli to štěstí, že jej mohli sledovat při jeho práci a být svědky jeho kreačí,
přetrvává vzpomínka na tento zážitek až do konce jejich dní.“

Stanislav Moša, ředitel Městského divadla Brno

12. dubna 2011 nás navždy opustil náš vzácný a milý kolega

herec Karel Janský

„Karel Janský byl po celou svou kariéru věrný jedné divadelní scéně,
a to Divadlu bratří Mrštíků - dnešnímu Městskému divadlu Brno.

Už od svého mládí se stal hercem hlavních rolí.

Jeho nebývalý šarm, uhrančivá elegance,
herecké i pěvecké mistrovství ho předurčovaly k tomu,
aby na něm divadlo stavělo svůj repertoár, aby se svou osobností
stal jedním ze zásadních pilířů jeho tvorby.

Vždy obětavý, příkladně pečlivý, nebývale skromný,
a přitom ve všech svých rolích fascinující!“

Stanislav Moša, ředitel Městského divadla Brno

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

cooptel®

Rexroth
Bosch Group

**František Gellner
XXX**

**Konečně je to možná věc,
že ještě něčím budu.
Do Afriky se vypravím
dobývat zlatou rudu.**

**A nebude-li ze mne nic,
co tulák bez profese
budu se s šelmami o závod
prohánět po pralese.**

**Za ženu vezmu si gorilu.
Myslím, že shodneme se.
Má srdce divoké jako já
a též je bez konfese.**

*Jsem slabý člověk, ale v mé slabosti
je má síla; můj smutek mne nebolí,
má osamělost, to bude zároveň
mé přemýšlení; mé odříkání,
to bude zároveň má čistota.“*

Karel Čapek

CENY THÁLIE 2010
26. 3. 2011
Národní divadlo PRAHA

CENY THÁLIE uděluje Herecká asociace především za mimořádné umělecké výkony v uplynulém kalendářním roce. Za loňský rok byli na prestižní ceny nominováni **Johana Gazdíková** za roli Mary Poppins a **Dušan Vitázek** za roli Berta v muzikálu Mary Poppins. Broušenou vázu si sice z Národního divadla neodnesli, ale samotná nominace je mimořádným oceněním jejich tvůrčí práce.

LELKOVÁNÍ JIŘIN VĚSELÉ s ANETOU MAJEROVOU a HANOU KRATOCHVILOVOU

Nejen na jevišti, ale i v zákulisí je **Chicago** hodně ženskou záležitostí. O tanec krásných vražedkyní (ale i čísla pro jejich charismatického advokáta) se tentokrát postaraly choreografky Aneta Majerová a Hana „Peňa“ Kratochvilová. Ta si navíc v tomto muzikálu dokonce zahrála i jednu z vězenkyň. Užít si dámskou jízdu nám ale dopřáno nebylo, protože Hanka bojovala s chřipkou svojí i své dcery, zatímco Aneta byla v zahraničí. Přiznávám, tentokrát se lelkovalo po mailu – a značné množství smajlíků je důkazem, že obě mladé ženy jsou nejen krásné a šikovné, ale taky vtipné.

Jak tančí vražedkyně?

A. Majerová: Jsou to sebevědomé nevinné suverénky, které si jen tak, byt velmi promyšleně, s úsměvem v koutku pohrávají s vlastním tělem, nejen za pomoci drobných pohybových nuancí. Pozor! Umí se také pěkně rozzuřit!

H. Kratochvilová: V tomhle směru jsme vycházely ze zadání postavit choreografie ve Fosseho stylu, což je styl velmi čistý a efektní svými detaily. A o to jsme se i snažily, aby choreografie byly pro diváka velmi čisté a zajímavé obrazce. **Vražedkyně i dvě hlavní postavy Velma a Roxie jsou povětšinou času oblečené pro někoho velmi odvážně, v luxusním a krásném, ale přece jen prádle. Musely jste třeba omezit nějaké pohyby nebo víc myslet na to, aby nedošlo k nějaké „nehodě“, na níž si vždycky bulváry rády smlsnou?**

A. Majerová: Nemusely jsme se ohlížet vůbec na nic. Přišlápnutí či nízká pružnost kostýmu nás rozhodně neomezovaly v tvorbě. Naopak, ony kostýmy na tělo sloužily jako inspirace, myslím, že nejen nám. Lépe v nich vynikne každý pohyb, třeba i samotný nádech. Stejně tak například

zvedačky nejsou ohroženy zamotáním se do „cárů“ oblečení. Jediné, co bylo omezením a na co si vražedkyně musely zvyknout, byly vysoké podpatky. A o těch „nehodách“ vím své, proto všem držím veškerá poutka a háčky, aby neokusily onen pocit bezmoci. Díky profesionálnímu bystrému panu fotografovi to mám i zvěčněno...

H. Kratochvilová: My jsme to až tak neřešily, od toho jsou kostýmové zkoušky, aby si každý pojištil, jak pevně je třeba kde a co připnout (-:). Ale samozřejmě jsme od začátku věděly, že můžeme pracovat díky upnutým kostýmům se siluetami a tvary lidského těla.

Které taneční číslo bylo pro vás nejtěžší?

A. Majerová: Pro mě určitě to první: All That Jazz.

H. Kratochvilová: Myslím, že nejděle nám trvalo úvodní číslo All That Jazz. Jsou v něm všichni tanečníci, navíc v alternacích, a prolínají se do něj číselní obrazy, což bylo třeba do choreografie začlenit.

Dovedete si představit prostředí ženské věznice? Neabsolvovaly jste třeba v rámci příprav nějakou „studijní“ návštěvu?

A. Majerová: No vidíte, to nás nenapadlo! Veškerý čas jsme trávil v divadle. To si pak člověk už dokáže představit ledasco. (-:)

H. Kratochvilová: Ahahah, vy jste vtipná! Studijní návštěva nás nenapadla, ale teď zpětně se mi to zdá jako dobrý nápad, jet se místo do Londýna na **Chicago** podívat na Pankrác.

Aneto, mimochodem, když jsme spolu mluvily před rokem o vaší choreografii *Probuzení jara*, přála jste si zahrát a zazpívat právě v *Chicago*. Byl to tedy letos splněný sen?

A. Majerová: Bohužel musím říct, že nebyl splněn. Tancovat a choreografovat jsou dvě rozdílné aktivity, alespoň tak to vnímám já. Tento muzikál patří bezpochyby mezi taneční muzikály,

nemluvě o úžasném tanečním Fosseho stylu, na kterém je založen. Už jen proto jsem si v něm chtěla zatancovat a k tomu si vyzkoušet, jaké to je být vražedkyně za mřížemi. (-:-) To, že jsem měla možnost tento muzikál choreografovat, bylo pro mě však velkou ctí a hlavně další nenahraditelnou zkušeností, za níž jsem moc vděčná.

A vy, Hanko, vnímáte Chicago jak?

H. Kratochvilová: Pro mě bylo vždycky hrát a tančit v *Chicago* něco nedosažitelného. Takže když se mi tato příležitost naskytla a v zápětí se rozšířila o nabídku podílet se na choreografiích, splnil se mi vlastně sen, o kterém se mi ani nesnilo.

Viděly jste filmovou podobu Chicago nebo třeba nějakou jeho inscenaci naživo?

A. Majerová: Film viděl snad každý, kdo má alespoň trošku rád muzikál. Já jsem z něj byla nadšená. Měla jsem také možnost vidět představení v Londýně, které i přes bezchybné výkony ne úplně naplnilo mé očekávání.

H. Kratochvilová: Viděla jsem pouze film, ale zato několikrát.

Nechci být dotěrná, ale dovedete si představit nějakou situaci, kdy by vás partner vytočil tak, že byste byly schopné mu ublížit?

A. Majerová: Pro všechny ty vězenkyně jsem měla pochopení (-:-). Snad neskončím jako ta Maďarka, kdyby náhodou...

H. Kratochvilová: Kdybych měla jiného partnera, než mám, (Tino Kratochvíl) tak dovedla... A bylo by to samozřejmě v sebeobraně, jako u všech chicagských vražedkyní!

Chicago je taky hodně o manipulaci veřejného mínění, o síle médií, kterou jde snadno zneužít. Myslíte, že Chicago má v tomto reálný základ nebo jde jen o nadsázku?

A. Majerová: Myslím, že dnešní svět ani doba se nijak neliší. Lidé se jen jinak oblékají, používají složitější jazyk a mají k dispozici modernější prostředky. A novináři? Ti se asi snaží dělat dobře svoji práci. Otázkou je, co pro koho znamená dobře.

H. Kratochvilová: Samozřejmě, že v představení je určitá nadsázka, ale základ je podle mne, pokud se týče našich médií a politiky, velmi reálný.

Obě jste tanečnice, choreografky – je něco, co tancem nejde vyjádřit?

A. Majerová: Spánek a hlad. Když se mi chce spát nebo mám hlad, nedokážu vytvořit nic. To je ale z jiného soudku. Myslím, že právě tancem, respektive pohybem lze vyjádřit vše, i to, co nelze popsat.

H. Kratochvilová: Tanec je pro mě široká škála ještě neprozkoumaného a neobjeveného, takže věřím, že pro cokoli by se našel nějaký výrazový prostředek.

Jak jste se vůbec k tanci dostaly? Ovlivnil vás třeba i nějaký muzikál nebo taneční film?

A. Majerová: K tanci mne dovedla paní Vondrová, která mě spolu s ostatními vyzvala ke kurzu na konzervatoři. Pak už to bylo v rukou jiných. Právě zalíbení k tanci jsem našla asi až po škole. A jestli znáte ten pocit, kdy se na něco dí-

Aneta Majerová

váte a myslíte si, že je to úplně jednoduché a že to zvládnete taky a ještě vás to strašně nabije energií a chtíčem to jít také hned realizovat, tak právě takto na mě působí dobrý film či muzikál, na něž se ráda podívám.

H. Kratochvilová: Pamatuji si jako první videokazety ve sbírce *West Side Story* a *Hair*... A právě *Hair* byl nakonec muzikál, díky kterému jsem nastoupila do MdB.

A jak se z tanečnice stane choreografka?

A. Majerová: To by mě také zajímalo... Najednou jsem se octla na druhé straně a musela se s tím poprat. Až tehdy jsem si uvědomila, co vše to obnáší, a že to bude dlouhá trnitá cesta.

H. Kratochvilová: Je to různé. U mě to bylo postupně. Nejprve ve formě jednoduchých choreografií pro děti, které jsem učila, potom pro taneční skupinu Magic Free Group, ve které jsem působila, pak choreografie do absolventských představení v Martě a nakonec pár kousků v našem divadle. Na začátku máte pochopitelně vždycky pocit, že to nezvládnete a neunesete tu zodpovědnost, ale pak se ve vás probudí duše umělce i láska k tanci a začnete ze sebe sypat nápady. Ona choreografie, přestože se studuje jako samostatný obor, se asi nedá naučit. Člověk nabírá praxi a zkušenosti každou další choreografií, kterou udělá, byť i nevydařenou. To je ta největší škola.

Hana Kratochvilová

Jak se vám, Hianko, pracovalo současně jako choreografce a tanečnici? Měla jste se sebou hodně práce?

H. Kratochvilová: Musím říci, že zvládnout choreografie automaticky vyloučilo nějakou pečlivější práci na mé roli vražedkyně. Takže jsem se jí v podstatě pořádně naučila až v generálovém týdnu. Do té doby ji pokrývala s nezničitelným nasazením Tereza Martinková. No a pro manžela a babičky to znamenalo neplánovaný přechod na pětítýdenní mateřskou, což zvládli na jedničku.

Vy, Aneto, pokud vím, studujete mezinárodní vztahy – jak to jde vůbec dohromady s něčím takovým jako je divadlo?

A. Majerová: Držím se pravidla nejprve jedno a pak druhé. Čili je to o organizaci a pak taky o troše štěstí, protože ne vždy se mi to sejde dohromady. To pak i organizace selhává a přichází panika, která však slouží jako veliký impuls k vyřešení situace. Takže díky za ni!

Co byste dělaly, kdybyste se nevěnovaly tancování?

A. Majerová: Můj život není jen o tancování, ale je určitě jeho nedílnou součástí. Musela bych si najít jiný způsob, jak vyjádřit své pocity a emoce a stejně tak jiný způsob jak protáhnout, posílit a unavit tělo. Tanec je pro mě svým způsobem také takový únik od reality, ráda se obléknu do kostýmu a hraji si na někoho jiného. Například cikánku v muzikálu *Cikáni jdou do nebe*, bojovnici v muzikálu *Singoalla*, anděla či dáblici. Ale když jsem byla malá, chtěla jsem být zvěrolékačkou. Teď mám už rok období, kdy bych se chtěla stát automobilovým závodníkem.

H. Kratochvilová: O tom jsem zatím nepřemýšlela. Líbil by se mi závodně nohejbal nebo snowboarding. A kdyby to neměl být ani sport, tak by mi asi vyhovovalo zůstat natrvalo na mateřské, protože to je vedle tance bezkonkurenčně nejhezčí zaměstnání.

Odhlédněme od divadla. Je jaro, co vám v tomto období dělá největší radost?

A. Majerová: Mám ráda příchod každého ročního období, každé přináší své. Na jaře jsem se narodila, pozoruji a líbí se mi, jak se vše probouzí. I mně se ráno lépe vstává.

H. Kratochvilová: Jaro!!!
Co vás čeká za pracovní příležitosti?

A. Majerová: Čeká, čeká. Nerada bych to teď však uváděla, protože člověk nikdy neví, jak se vše vyvrbí. Každopádně mě nemine další semestr a diplomka. To bohužel ne! Jo, jaro je tady.

H. Kratochvilová: Teď mě čeká choreografická spolupráce se Stano Slovákem na festivalu Divadelní svět Brno, kde půjde čistě o tanec, což bude odlišná práce od kloubení tance, zpěvu a textu do muzikálového celku.

Jak nejraději lelkujete?

A. Majerová: Například s pocitem, že mám vše hotovo a můžu si užívat a plánovat a vyletovat a relaxovat a bavit se a číst si a zkrátka dělat si, co se mi zachce a ... Takže z toho vyplývá, že si pohrávám s pocitem, že mám ještě pořád čas plnit povinnosti, dokud nehoří. Určitě by se ale našla spousta dalšího. To třeba zase až za rok, pokud se sejdemě při nějakém rozhovoru.

H. Kratochvilová: Na prvním místě je jednoznačně lelkování, mazlení a muchlování s mou osmnáctiměsíční dcerou Amálkou.

Foto: jeř Kratochvil

*Aneta Majerová,
Tino Kratochvil,
Hana Kratochvilová*

*Hana Holišová,
Petr Gazdík,
Petr Štěpán*

JEAN ANOUILH
BECKET
ANEB ČEST BOŽÍ
DRAMA O PŘÁTELSTVÍ A NENÁVISTI

Režie: Janez Starina

5. května na Činoherní scéně

Divadelní událost roku!

Wolfgang Amadeus Mozart

Magická flétna

Théâtre des Bouffes du Nord

režie: Peter Brook

Hrají:

Tamino – Antonio Figueroa, Adrian Strooper

Pamina – Agnieszka Slawinska, Jeanne Zaepffel

Královna noci – Leïla Benhamza, Malia Bendi-Merad

Papagena – Betsabée Haas, Dima Bawab

Papageno – Virgile Frannais, Thomas Dolié

Sarastro – Patrick Bolleire, Luc Bertin-Hugault

Monostatos – Jean-Christophe Born, Raphaël Brémard

Herci – William Nadylam

Abdou Ouologuem

Théâtre des Bouffes du Nord bylo založeno v roce 1876.

V roce 1974 se divadlo stalo domovskou scénou divadelního souboru
britského režiséra Petera Brooka.

**2. a 3. června 2011
na Hudební scéně
v rámci festivalu
Divadelní svět
Brno 2011**

MERTOVINY

Koncert k životnímu jubileu hudebního skladatele Zdenka Merty, který ve své dosavadní kariéře vytvořil významná hudební díla uvedeme na Hudební scéně v pátek 13. 5. v 19.30 hodin.

Připomeneme si muzikály
Sny svatojánských nocí,
Bastard, Babylon,
Svět plný andělů,
Ferdinand kd'Este,
Nahá múza

a další úspěšné tituly
z produkce Městského divadla Brno.

V rámci slavnostního večera zazní v Brně poprvé hudba Zdenka Merty z představení Laterny magiky *Casanova* a části skladeb *Via Lucis* a *Saint Peterburg* vytvořených na objednávku pro město Petrohrad.

Za doprovodu orchestru MdB pod vedením Ondřeje Tajovského účinkují sólisté a balet Městského divadla Brno i atraktivní hosté, které Zdenek Merta potkal ve svém bohatém uměleckém životě.

Obdarujte své blízké
zážitkem, který si mohou
sami naplánovat.

**Dárkové poukázky
na představení
Činoherní či Hudební scény
Městského divadla Brno
jsou v hodnotě 500,- Kč
a k dostání na všech
našich pokladnách.**

www.mdb.cz

Jiří Mach

ČERT TĚ VEM

SVETLANA SLOVÁKOVÁ A JIŘÍ MACH

Kromě toho, že oba jsou absolventi brněnské JAMU a herečtí kolegové z mnoha inscenací Městského divadla Brno, mají společný především mimořádný talent. A mohu po pravdě říct, že i přes své mládí (Svetlance je 24 a Jirkovi 27) patří k největším osobnostem své generace.

Svetlanko, vím, že lásku k herectví a k muzikálovému divadlu máš po rodičích v krvi. Musí to pro tebe být jako splněný sen zahrát si Velmu Kellyovou v Chicagu?

Svetlana: To ano. Když jsem film Chi-

cago v šestnácti letech viděla v kině, absolutně mě to nadchlo, hned jsem si koupila soundtrack a písničky jsem si pořád dokola přehrávala. Kdyby se mě někdo ještě před uvedením tohoto muzikálu zeptal, jaké mám vysněné role, Velma Kellyová by k nim určitě patřila.

Inspirovalo tě v něčem i filmové ztvárnění Velmy Cathrine Zeta-Jones?

Svetlana: Filmové ztvárnění mě velmi inspirovalo. Cathrine Zeta-Jones je jako Velma báječná a její pěvecký i taneční výkon ve filmu byl výborný, za tuto roli dostala dokonce Oscara. Začínala na West Endu, má s muzikálem dost zkušeností, nedávno dokonce dostala cenu Tony za Sondheimovu *Malou noční hudbu*.

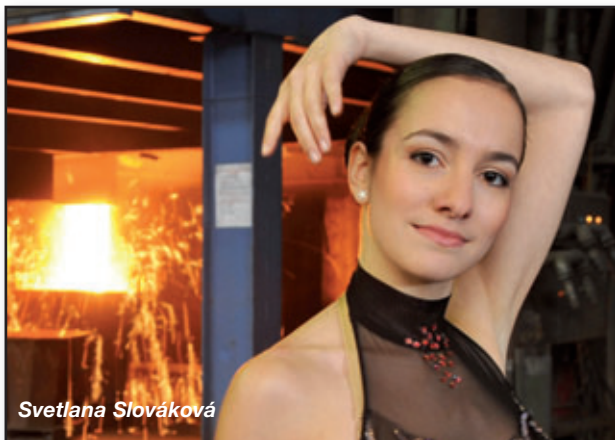
Jak vnímáš svou postavu? Můžeme říct, že Chicago znázorňuje situaci jakési vzpoury nebo pomsty žen mužům, kteří jim ublížili?

Svetlana: Nevím, jestli je vzpoura žen proti mužům hlavní téma tohoto díla. V charakteru mé postavy se zrcadlí drsné prostředí Chicaga 20. let, v němž vyrůstala a kterému se přizpůsobila. Je to vášnivá a temperamentní žena, která, když jí někdo stojí v cestě, je schopna udělat všechno, aby ho odstranila, aby vytěžila to nejlepší sama pro sebe. Považuje za velkou zradu, když jí manžel podvede s její sestrou a neváhá je proto zabít. A když jí vstoupí do cesty sokyně Roxie, bojuje o to, aby svou slávu získala zpátky a je jí jedno jakými prostředky.

V jedné písni s Márou Mortonovou zpíváte, že dnes už nikdo nemá styl a gentlemanství se vytrácí, myslíš, že je to pravda? Měli by být muži galantnější?

Svetlana: V písni se hlavně zpívá o ztrátě slušnosti ve společnosti a je to vlastně vrchol ironie, protože ji zpívají ženy, které nežijí zrovna mravně. To je vlastně hlavní princip postav i stylu celého muzikálu, postavy kážou o něčem, ale dělají něco jiného. A co se týče toho gentlemanství, věřím, že gentlemani ještě existují, ale mohlo by jich být víc... :-)

Postava milence Roxie, kterou, Jiří, hraješ je zabita hned na začátku děje... jak tuto roli prožíváš, když hraje Roxie tvoje manželka Radka Coufalová – držitelka Ceny Thálie? Jak se ti Radka jako Roxie líbí?

Svetlana Slovákova

S Lukášem Janotou v muzikálu *Probuzení jara*, režie: Stanislav Moša

Jiří: Na tom se na premiéře nejvíc bavili naši rodiče. Od té doby, co byla Radka na mateřské, jsme spolu nic nezkoušeli a zrovna v první roli mě musí hned zabít. Radka se mi líbí naprosto ve všem, co hrála, jako Roxie je úžasná. Skvěle zpívá, tančí, je výborná herečka a v českém muzikálovém herectví je to naprostá špička. Je to taky tím, že je velký profík, když zkouší nějakou roli, tak ji zkouší pořád – uloží děti a zkouší v kuchyni, na své roli neustále pracuje.

Na Chicagu je kromě hudby fascinující především skvělá choreografie. Opravdu obdivuji s jakou jistotou ji, Svetlanko, zvládáš. Jak se ti všechny tyto téměř akrobatické prvky zkoušely?

Svetlana: Choreografie v duchu Boba Fosseho se mi moc líbí a jsem moc ráda, jak je Anetka Majerová a Hanka Kratochvilová vystavěly. Je pravda, že jednotlivá taneční čísla vyžadovala dost velkou přípravu, ale pro mě je to výzva a mám obrovskou radost, protože tanec miluji.

Chicago patří k ikonám muzikálového žánru. Svetlanko, ty jsi byla před několika lety na studijní stáži v USA. Lze říct, v čem se liší vnímání muzikálového divadla tady a v Americe nebo Anglii? Často cítím, že žánr muzikálu je některými kritiky – mírně řečeno – podceňován. Jak jej vnímáte vy?

Svetlana: Když herec v Americe umí zpívat a tančit, tak to je považováno za vrchol. I pro mnohé hollywoodské herce je největší metou, když můžou vystoupit na Broadwayi. Špatné je, když se u nás používá pojem „muzikálový zpěvák“, což je nesmysl, protože ve skutečnosti by muzikály měli dělat v první řadě herci, kteří umí dobře zpívat a tančit.

Jiří: Myslím, že na to může být tisíc pohledů. Samozřejmě – člověk musí být v první řadě dobrým hercem. Hodně lidí, kteří muzikál pomlouvají, jsou v tomto oboru naprosto nevzdělaní, neznají jeho historii ani souvislosti. Je to jako když vidí jeden obraz van Gogha a myslí si, že znají impresionismus. My jsme naštěstí měli na JAMU skvělé pedagogy, jimž za hodné vděčíme. Existuje obrovské množství muzikálů, které jsou kvalitativně i stylově velmi odlišné a samozřejmě se mezi nimi (tak jako ve všech žánrech) najdou horší i lepší díla – založená víc na činohře nebo na zpěvu a tanci, díla čistě komediální, stejně jako tematicky závažná.

Svetlana: Jako např. *West Side Story*, která se musí snad každého citlivého člověka dočkat. Chci jen dodat, že mám obrovský respekt k činohře, ale u muzikálu – když někdo zazpívá falešně, nebo pokazí taneční krok – je to daleko víc poznat, než v činohře, kde herec může své falešné herectví světu na nějakou svou „zajímavou“ hereckou interpretaci. Zvládnout muzikál je technicky daleko víc náročné.

V tomto měsíci se vrací na Hudební scéně vynikající americký muzikál *Probuzení jara*, který měl premiéru v roce 2006 na Off-Broadway a získal 8 cen Tony. Režie Stanislava Moši byla oceněna Divadelními novinami a *Probuzení jara* vyhrálo i titul *Inscenace sezony v divácké anketě MdB Křídla*. Vaše titulní postavy *Wendly a Melchiora opěvovala řada kritiků. Jsou vám postavy dospívajících dětí, které se ocitají v soukollí rodičů a učitelů v něčem blízké nebo podobné?*

Svetlana: Podobné jsou asi v tom, že i my jsme si takové období probuzenou do dospělosti prožili, ale já jsem naštěstí nezažila týrání ani ze strany rodičů nebo učitelů. A v naší rodině naštěstí nebyla nikdy žádná tabu. Jinak Wendla je hodná holka, má upřímnou a čistou snahu vědět a dozvídat se pravdu. Zjišťuje, že věci jsou jinak, než si představovala a než jí je vysvětlovali rodiče a učitelé. Nakonec však nedostane šanci věci kolem sebe změnit.

Jiří: I já jsem měl v podstatě ideální dětství. Melchior je velice chytrý a silný. Celou dobu na něj všechno padá, příběh je vyprávěný skrze něj, i když on se do něj nejprve jakoby nezapojuje – až od pohřbu jeho kamaráda Morice se v něm něco zlomí. Až do té doby je pasivní. Příběh se nabaluje kolem něj – láska k Wendle, smrt Morice, kamarádka, kterou obtěžuje otec, homosexuální pár – on se s tím vším musí vyrovnat, což ho posílá a dospěje daleko dříve než ostatní. Je silný přes všechny tyto problémy.

I když předloha muzikálu, stejnojmenná hra Franka Wedekinda pochází z konce 19. století, myslíte si, že téma nepochopení mezi dospívajícími dětmi, rodiči a učiteli je stále aktuální?

Svetlana: Je to velmi aktuální – diváci v postavách sami sebe poznávají, nebo jsou zaskočení – mnohdy je jim nepříjemné vidět pravdu, ale proto je celkové vyznění muzikálu tak strhující a výjimečné.

Jiří: Forma muzikálu je aktuální, ale není až tak pro-

V muzikálu *Probuzení jara*, režie: Stanislav Moša

vakativní – není to v žádném případě sprosté, i když jsou to témata, která se dotýkají intimních věcí, a kdyby inscenaci dělal někdo jiný, jsem přesvědčený, že to klidně mohlo dopadnout dost odlišně (vulgárně), ale režie Stanislava Moši zdůrazňuje křehkost těchto dospívajících dětí stejně jako překlad Jiřího Joska, což je velký klad.

Jinak chci ještě říct, že rodiče i učitelé mají svou moudrost a myslí to vlastně dobře, pro své děti chtějí jen to nejlepší, ale netuší, že oni sami byli vychovávaní v jiném kontextu a to, co platilo pro ně, nemusí být nutně to nejlepší pro jejich děti. Podle mě je tam rozdíl taký v pojetí upřímnosti, mladí chtějí takovou tu absolutní upřímnost, zatímco dospělí spíš kompromis. Mladí nechtějí dělat, co se patří nebo hodí, ale to, co je pro ně v tu chvíli správné, i když to společnost odsoudí.

Celkově je muzikál aktuální formou, hudbou i tématem. Rozdíl od 19. století je snad jediný – tehdy o těchto intimních věcech neměli lidé tolik informací – proto je nevědomost stála hrozně moc chyb, dnes je to právě naopak, což ale taky nemusí být vždycky to nejlepší.

Slyšela jsem, že zkoušení probíhalo dost emotivně...

Jiří: V životě jsem se tak nenabřečel. Kolikrát jsem nedozpíval písničku, zejména když umře Moric, nebo na konci, když je tam ta neuvěřitelná katarze. Když jsme zkoušeli konec – několikrát jsme se rozbrečeli, ale pan režisér nás to nechal čtyřikrát za sebou zopakovat, takže jsme si zvykli. Pro mě je to asi nejoblíbenější muzikálová role, co jsem tady zatím dělal, nejsilnější zážitek. Všichni – i z rodiny byli tímto muzikálem naprosto nadšeni. Radka *Probuzení jara* taky miluje, lituje jen, že v tom nemohla hrát – tehdy byla v osmém měsíci těhotenství.

Svetlana: Všichni jsme drželi při sobě a uvědomovali jsme si, jak je to krásné a křehké dílo a všechny nás to moc bavilo. Bylo to velmi příjemné a emotivní zkoušení. Pro mě je tento muzikál taky srdeční záležitostí, je to naprosto výjimečné dílo.

Na *Probuzení jara* mě fascinoval nejen nadčasové téma, ale také vynikající současná hudba, která dokonale reprezentuje pocit revolty dospívající generace, aniž by muzikál ztrácel křehkost. Jaký vztah máte k hudbě vy a co posloucháte ve volném čase?

Svetlana: Od dětství jsem byla zvyklá, že jakmile jsem přišla ze školy, první co bylo, tak jsem si u oběda zapnula MTV. Jsem vlastně dítě popové kultury, ale přiznávám se k tomu. Doteď si MTV denně pouštím, abych věděla co se děje. Prošla jsem si obdobím od Spice Girls, Mariah Carey, Whitney Houston po Destiny's Child. Miluji černošskou soulovou hudbu, RNB, momentálně mě baví Beyoncé a Rihanna a když mám chuť na jiný styl, pustím si Michaela Bublého. Samozřejmě nesmím zapomenout na legendu pop music – Michaela Jacksona.

Jiří: Michaela taky obdivuji, byl to král a doteď ovlivňuje umělce a dělají dobře, protože je nadčasový. Já mám rád Beatles, obecně písničkáře – teď poslouchám hodně Vlastu Rědla a miluji především folklorní hudbu,

ve které je upřímnost a čistota. Trochu mě mrzí, že poslední dobou nic nevydali Eva a Vašek, ale zato to kompenzuje teleshoppingové CD Jiřího Zmožka:-).

Od *Sněhurky přes Irinu ve Třech sestřích, křehkou Wendlu z *Probuzení jara*, svěťici Janu z *Arku až k nespoutané Velmě Kellyové*. Podarilo se ti skvěle vykreslit tolik rozdílné ženské charaktery. Která z těchto postav tě vnitřně nejvíce oslovila?*

Svetlana: Právě proto jsem šťastná, že mám takové povolání. Jsem vděčná za všechny tyto role – všechny jsou jiné a to mě na tom baví úplně nejvíc. Irinu jsem dostala hned se vstupem do angažmá a hrát tak krásnou činoherní roli je pro mě velká škola. Když jsem se dozvěděla, že budeme uvádět *Probuzení jara*, řkala jsem si, že bych tam hrála cokoliv, jen abych mohla být u toho. Hrátk Wendlu je pro mě velká radost. Jana z *Arku* byla velká zkušenost s žánrem oratoria, těžká věc, krásná role a hlavně nezapomenutelný zážitek stát na jevišti s Ladislavem Lakomým, legendou českého divadla. Velma je můj splněný sen, moc si ji užívám.

Totéž se zeptám i Jiřího, který ztvárnil např. *Enjolrase v muzikálu *Bidníci*, *Fernanda de Champlatreux v Mam zelle Nitouche*, *Erlanda v *Baladě o lásce, hraběte Hieronymuse Colloreda v *Mozartovi!*, *zmiňovaného Melchiora z *Probuzení jara*, osudem pronásledovaného *Oidipa* a z poslední doby *františkána Michala z *Ceseny ve Jménu růže******

Jiří: Mému naturelu je velmi blízký *Enjolras* z *Bidníků*, hraběte *Colloreda* mám rád i kvůli náročnosti zpěvního partu. O *Melchiorovi* se nemusíme vůbec bavit, to je jasné. Na *Oidipovi* jsem se nejvíc naučil, je to pro mě nezapomenutelná herecká zkušenost. *Františkán Michal* je taková menší role, fajn zkoušení díky *Petru Kracikovi* a mám rád *Kristiána v *Cyranovi z *Bergeracu**, na kterého se moc těším v létě.*

Co plánujete teď na jaře a na co se těšíte v nejbližší době?

Svetlana: Těším se moc na *Kvítek z *horroru**, je to velmi zajímavé dílko se skvělou hudbou.

Jiří: Těším se, že si víc užiju děti, musím opravit fasádu v předsíni a uvidím, co ještě přijde (co si manželka vymyslí:-)...

Díky moc za velmi milý rozhovor! A přeji další krásné role a hodně štěstí!

Beatrix Křížová, foto: jef Kratochvil, Tino Kratochvil

S Igorem Ondříčkem v dramatu *Jméno růže*, režie: Petr Kracik

Erik Pardus jako Seymour v roce 1990

Masožravý kvítek mezi námi

Před časem se v médiích objevila zpráva o exotické masožravé rostlině (konkrétně jde o druh špirlice nachové), která se objevila

PŘIPRAVUJEME

u obce Křižánky ve Žďárských vrších. Přestože jde o rostlinku, jejímž přirozeným domovem jsou rašeliniště na americkém kontinentě, zdálo se, že se jí na Vysočině daří, dokud si ji někdo z hlíny nevyvrhne a nedonesl domů pro vlastní potěchu. Podobnou zápletku má i nový komediální muzikál **Kvítek z horroru**, který chystáme jako poslední premiéru této sezony na Hudební scéně. Nenápadný, trošku zakřiknutý, nicméně velmi sympatický prodáváč Seymour v jednom malém, ušpiněném květinářství na rohu jakékoli americké zaplavané ulice shodou podivných náhod získá neobvyklou kytičku. Kvítek je to nesmírně zvláštní a zajímavý a stačí jej jen na chvilku vystavit ve výlo-

ze obchodu, aby se na něj chodili zákazníci dívat zblízka a při té příležitosti, k velké radosti majitele pana Mushnika, utrácet peníze za další květinářské zboží. Brzy ovšem Seymour zjistí, že být majitelem takové záhadné rostlinky není jen tak. Jde o kytičku, která sice dokáže svému pěstiteli přinést slávu, ale zároveň za to vyžaduje velmi specifické zacházení. Kvítek, který Seymour pojmenoval podle své krásné kolegyně Audrey Druhá, se totiž živí pouze lidskou krví... Hororová zápleтка je nasnadě, Seymour musí rostlince shánět potravu a zároveň bojovat o srdce své vyvolené Audrey, která je neustále usurpována svým sadistickým přítelem, zubařem Orinem.

Téma k tomuto satirickému muzikálu nalezli autoři Howard Ashman a Alan Menken v černobílém americkém filmovém hororu z roku 1960, kde si jednu z epizodních rolí zahrál tehdy začínající Jack Nicholson. Tato černá komedie *Little Shop of Horrors (Malý krámk hrůz)* se stala předlohou pro rock'n'rollový muzikál, který měl na off-Broadway premiéru v roce 1982. Jde o dílo, které velmi zábavnou formou paroduje samotnou muzikálovou formu, hororový žánr a běčkové filmy, jehož autory známe především jako tvůrce disneyovských kreslených filmů (společně napsali hudbu a textové písně například pro *Malou mořskou vílu*, *Krásku a zvíře* či *Aladina*). Na motivy divadelního muzikálu vznikl v roce 1986 i slavný film režiséra Franka Oz, kde roli šíleného zubaře hrál Steve Martin.

Muzikál je slavný po celém světě a na naše jeviště se vrací již podruhé. V roce 1990 měl pod názvem **Kvítek z hororu** československou premiéru v Divadle bratří Mrštíků v režii Pavla Doležala. Tehdejšího Seymoura hrál Erik Pardus, Audrey Libuše Kafková a pana Mushnika Karel Janský. Pod stejným titulem se tento hororový komediální muzikál vrací na naše jeviště v květnu v režii **Petra Gazdika**. V hlavních rolích tentokrát uvidíte **Lukáše Janotu** nebo **Jakuba Uličníka**, **Alenu Antalovou** nebo **Markétu Sedláčku**, **Zdenka Bureše** nebo **Miloslava Čížka**. V roli zubaře, ale i v dalších postavách, které mají s krvežíznivým kvítkem co do činění se představí **Martin Havelka** nebo **Igor Ondříček** a hlas nebezpečné rostlině propůjčí **Dušan Vitázek**. Nezbudnými průvodními dějmi, který nemůže směřovat k dobremu konci, když svět touží ovládnout obří masožravá květina je trojice dívek, které budou hrát **Tereza Martinková** nebo **Svetlana Slováková**, **Hana Holišová** nebo **Marta Prokopová** a **Ivana Skálová** nebo **Michaela Horká**. Tuto napínavou podívanou, při níž budete plakat a zároveň se smát a samozřejmě se malinko i bát si nesmíte nechat ujít! Premiéra v sobotu 21. května na Hudební scéně.

Klára Latzková

Brixton-gastro, s.r.o. a Městské divadlo Brno vás zvou na

DĚTSKÝ DEN

se Sněhurkou v MdB

a možná přijdou i trpaslíci
4. června 2011
od 13.00 hod. ve dvoraně MdB

Program dětského dne

- soutěže o ceny a zábava dětí
- vystoupení taneční skupiny **Efekt dance Brno** (dětská taneční skupina)
- vstupy z představení **Sněhurka a sedm trpaslíků**
- vystupující herci mezi dětmi, zapojení do zábavy
- pro děti nápoje, sladké pečivo, ovoce, zmrzlina **zdarma**
- vodící psi 🐕

NOWACO

Zelenina a ovoce
Hugo Beyer

Dr.Oetker

CONYX

- Salve Finance, a.s. poskytuje služby a servis v oblasti **finančního poradenství** občanům České republiky.
- Salve Finance, a.s. je **licencovaná společnost ČNB** a lidé pracující ve společnosti jsou odborně vyškolení pracovníci s platnými osobními licencemi ČNB.
- Ve vedení společnosti jsou certifikovaní profesionálové s licencií **České národní banky**, s mnohaletou zkušeností ve finančním sektoru.
- Patříme do skupiny Salve Group London, která je kapitálově silnou, nadnárodní společností, působící v 4 zemích Evropy – Česká Republika, Slovensko, Ukrajina a Rumunsko.

HUDEBNÍ SCÉNA

Howard Ashman, Alan Menken:

KVÍTEK Z HORRORU

muzikálová komedie

Květinářství pana Mushnika je zapadlý kráček, kam málokdy zavítá zákazník. I proto je jeho majitel nevrlý a málokdy se usměje na své dva pomocníky – zbrklého naivu Seymoura a sladkou, životem pronásledovanou Audrey. Vše se však změní, když Seymour jednoho dne, právě během zatmění slunce, koupí v jednom exotickém obchodě zvláštní rostlinu. Rostlinu, kterou ještě nikdy neviděl, jejíž jméno nenalezl v žádných moudrých knihách, rostlinu, jež zavíná změnu v životech všech přítomných. Seymour ji pojmenuje Audrey 2. na počest dívky, s níž se denně setkává a kterou platonicky miluje, která však chodí se sadistickým stomatologem Orinem. Stačí malá chvilka, kdy se ve výloze květinářství tato zvláštní rostlina objeví a rázem se dveře obchodu netrhnou. Každý kolemjdoucí si chce květinu, která vypadá trochu jako avokádo a trochu jako masožravka prohlédnout. Pokladna se začíná plnit, ale Audrey 2 začíná vadnout, dokud Seymour náhodou nepřijde na to, po jaké vláze jeho kytička touží. Lidská krev! Seymour pro ni začne shánět potravu, květina roste, celý svět se o zvláštní rostlinu zajímá, její majitel se stává slavnou osobností a snaží se tajit, jakou působil vlastně vypěstoval.

Muzikálovou černou komedii vytvořili Howard Ashman (libreto) a Alan Menken (hudba) podle nízkorozpočtového amerického filmu z roku 1960, kde jednu z epizodních rolí šíleného pacienta hrál tehdy začínající Jack Nicholson. Autoři příběh upravili, připsali rock 'n' rollovou hudbu ve stylu 60. let a uvedli v roce 1982 na off-Broadway. Od té doby se muzikál proslavil po celém světě a v roce 1986 se dočkal i své slavné, filmové verze v režii Franka Oze.

Režie: Petr Glazdík

Hrají: Alena Antalová nebo Markéta Sedláčková, Lukáš Janota nebo Jakub Uličník, Tereza Martinková nebo Sveltana Slovákova, Hana Holíšová nebo Ivana Skálová, Zdeněk Bureš nebo Miloslav Čížek, Martin Havelka nebo Igor Ondříček, Dušan Vítáček, Marta Prokopová nebo Michaela Horká a další.

HRAJEME

Bourbon Kid, Petr Štěpán,

Jan Šotkovský, Stano Slovák **MĚSÍČNÍ KÁMEN**

Dramatizace kouzelné senzačního románu neznámého amerického autora, (ne že málo známého, ale vůbec neznámého – obecně se neví, kdo je skutečným autorem), ukrývajícího se pod tajemným pseudonymem Bourbon Kid, (v angličtině nese i samotný román záhadný název *Kniha beze jména*), je z mnoha důvodů pozoruhodná. Román vypráví spleť příběhů o dražokamu mimořádné hodnoty, který může svému majiteli zaručit nesmrtelnost a který je ukrajen mirumilovnému mnišskému řádu Hubalů. Ti se jej vydávají nalézt, ale zjistí, že stopy vedou do podivného, skrznažrů hrůšného a zkaženého mexického městečka Santa Mondegga. A to je jen začátek parodické, zábavné a nápadité divadelní podívané v duchu filmů Quentina Tarantina či Roberta Rodrigueze, která si pohrává s prvky thrilleru, akčního filmu, upířského hororu či westernu a kde se střetává asijské bojové umění šaolinských mnišů s prokládanými rými pistolemi – koho jiného než nepoznatelného pistolníka Bourbona Kida! *Režie:* Stano Slovák

Hrají: Pěta Brychtý, Jan Mazák, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Jakub Przbinda, Michal Isteník, Evelína Kachlřová, Erik Pardus nebo Tomáš Sagher, Martin Havelka, Marta Prokopová, Igor Ondříček, Rastislav Gajdoš, Ladislav Kolář, Ján Jackuliak, Zdeněk Junák, Lucie Zedníčková, Jakub Uličník a další.

Petr Ulrych, Stanislav Moša: **KOLOČAVA**

Příběh Nikolaj Šuhaje se odehrává v etnicky bohatém prostředí podkarpatské vesnice, v níž dominuje živel rusínský a židovský. Oproti předchozím divadelním podobám je posílen právě prvek židovský, bez něhož výpověď o prostředí, v němž se „zastává čas“, je nemyšlitelná. A tak, vedle již známých šuhajovských motivů, se v této verzi objevují i Olbrachtovy motivy ze života chasidů s charakteristickými rysy tohoto etnika, jehož nejvýraznějším projevem, který se uchoval až do dnešních dnů, je právě hudba. Pochopitelně že muzikálová inscenace v baladickém hávu je nemyšlitelná bez živého hudebního doprovodu, o který se stará skupina Javory rozšířená o obsazení klezmerské kapely. Nemenší úlohu zde má i choreografie Vladimíra Kloubka a filmové dotáčky Dalibora Černáka.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Robert Jicha nebo Stanislav Slovák nebo Petr Štěpán, Radka Coufalová nebo Markéta Sedláčková, Eva Jelínková nebo Líbuše Billová, Ivana Vaňková nebo Helena Dvořáková, Kateřina Jakubcová nebo Petra Jungmanová, Miroslava Kolářová, Pavel Straka, Alan Novotný nebo Peter Veslár nebo Jiří Harnach, Erik Pardus nebo Martin Havelka, Karel Mišurec, Zdeněk Bureš, Tomáš Sagher nebo Jakub Uličník, Zdeněk Junák nebo Ladislav Kolář a další.

Stefan Voegel: **DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE**

Co si počít, když je váš otec nerudný válečný veterán, zatrpklý stárnoucí vdovec, který není schopen vyjít takřka s nikým, kromě starého kamaráda Walta, který k němu každý čtvrtěk už po třicet let přichází na parti šachu? Leonard Kowinski svůj boj o srozumění s otcem Fredem dávno vzdal – až na hospodyně, které mu stále přičinlivě dodává a které ve Fredově domácnosti nikdy nevydrží déle než týden. Protože Fred je zkrátka bytost, se kterou se nedá žít. Až jednoho dne se jeho život oťře v základech – energická italská hospodyně Rosalinda se s jeho morosovostí zkrátka nesmíří a začne s ním hrát podle svých vlastních pravidel. A světe div se, ono se to snad Fredovi nakonec líbí... Až na to, že Rosalinda odkrývá utajené tajemství Fredovy a Waltovy partie – a nakonec se partie ona stane tou dámou, o níž se v této partii hraje.

Režie: Stano Slovák

Hrají: Zdena Herfortová, Jaroslav Dušek, Zdeněk Bureš, Viktor Skála, Hana Kovářiková

Steven Sater, Duncan Sheik: **PROBUZENÍ JARA**

Příběh skupiny mladých lidí na sklonku 19. století na motivy hry Franka Wedekinda v adaptaci Stevena Satera a Duncana Sheika nabývá naprosto současný charakter a jeho poselství je alarmující. Stále živé mezigenerační problémy mezi rodiči a dětmi, mezi dětmi a učiteli ad. - osobní ambice, touhy, frustrace, komplex, rebelantství, neinformovanost, naivita, pokrytectví, vzájemné nepochopení, předsudky, maloměstství - to vše, včetně sexuality a prvích erotických zážitků, je tu odkryto s odvahou, nekompromisností a přirozeností mladým lidem vlastní. *Probuzení jara* (*Spring Awakening*) mělo off-broadwayskou premiéru v červenci roku 2006 v New Yorku, aby už od 10. prosince téhož roku putovalo přímo na Broadway, do divadla Eugena O'Neilla. Dílo získalo 11 nominací na prestižní ocenění TONY, z nichž dostalo 8 za nejlepší muzikál, režii, hudbu, hlavního protagonistu aj. „*Jednou za generaci, máme-li štěstí, se neočekávaně objeví nový muzikál, který vše změní. To je to vzrušující na úspěchu uvedení Probuzení jara*“ (*New York Observer*).

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Jiří Mach nebo Ondřej Bábore, Vojtěch Blahuta nebo Lukáš Janota, Ján Jackuliak nebo Jakub Uličník, Radek Novotný nebo Vladimír Rezac, Jakub Przbinda nebo Lukáš Vlček, Tomáš Novotný nebo Viktor Poláček nebo Aleš Slanina, Sveltana Slovákova nebo Ivana Skálová, Soňa Jánynová nebo Tereza Martinková, Hana Holíšová nebo Michaela Horká, Irena Konvalinová nebo Jana Musilová, Zdeněk Junák nebo Milan Němec a další.

Vhodné pro mládež od patnácti let.

KVĚTEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

neděle 19.30	1.5.	Měsíční kámen	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	E7
pondělí 19.30	2.5.	Měsíční kámen	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	AB1
úterý 19.30	3.5.	Měsíční kámen	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	A2
středa 19.30	4.5.	Charleyova teta	Brandon Thomas	
čtvrtek 19.30	5.5.	Becket aneb Čest boží	Jean Anouilh	R2011
pátek 19.30	6.5.	Dobře rozehraná partie	Stefan Vogel	
pondělí 19.30	9.5.	Měsíční kámen	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	A1
úterý 19.30	10.5.	Měsíční kámen	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	AB2
středa 19.30	11.5.	Měsíční kámen	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	A3
čtvrtek 19.30	12.5.	Měsíční kámen	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	AB4
pátek 19.30	13.5.	Dobře rozehraná partie	Stefan Vogel	A5
sobota 19.30	14.5.	Sugar! (Někdo to rád horké)	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	A6
neděle 15.00, 19.30	15.5.	Sugar! (Někdo to rád horké)	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	
pondělí 19.30	16.5.	Charleyova teta	Brandon Thomas	
úterý 19.30	17.5.	Koločava	I. Olbracht, P. Ulrych, S. Moša	
středa 19.30	18.5.	Koločava	I. Olbracht, P. Ulrych, S. Moša	
čtvrtek 19.30	19.5.	Brouk v hlavě	Georges Feydeau	
pátek 19.30	20.5.	Brouk v hlavě	Georges Feydeau	
neděle 19.30	22.5.	Dokonalá svatba	Robin Hawdon	X2011
pondělí 19.30	23.5.	Dokonalá svatba	Robin Hawdon	Z2011
úterý 19.30	24.5.	Dokonalá svatba	Robin Hawdon	T2011
středa 19.30	25.5.	Dobře rozehraná partie	Stefan Vogel	A3
čtvrtek 19.30	26.5.	Dokonalá svatba	Robin Hawdon	
pátek 19.30	27.5.	Měsíční kámen	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	AB5

HUDEBNÍ SCÉNA

neděle 15.00	1.5.	Mary Poppins	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Sittes, A. Drewe	
neděle 19.30	1.5.	Mary Poppins	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Sittes, A. Drewe	
sobota 18.00	7.5.	Průběh jara	Steven Sater, Duncan Sheik	
neděle 18.00	8.5.	Průběh jara	Steven Sater, Duncan Sheik	
pátek 19.30	13.5.	Slavnostní koncert k šedesátinám Zdenka Merty	Mertoviny	
pátek 14.00	20.5.	Kvítek z horroru	Howard Ashman, Alan Menken	veřejná generálka
pátek 19.30	20.5.	Kvítek z horroru	Howard Ashman, Alan Menken	C5/E5
sobota 19.30	21.5.	Kvítek z horroru	Howard Ashman, Alan Menken	premiéra, P
neděle 19.30	22.5.	Kvítek z horroru	Howard Ashman, Alan Menken	D/E7
pondělí 19.30	23.5.	Kvítek z horroru	Howard Ashman, Alan Menken	A1/AB1
úterý 19.30	24.5.	Kvítek z horroru	Howard Ashman, Alan Menken	C2/E2
středa 19.30	25.5.	Kvítek z horroru	Howard Ashman, Alan Menken	
čtvrtek 19.30	26.5.	Kvítek z horroru	Howard Ashman, Alan Menken	C4
pátek 19.30	27.5.	Kvítek z horroru	Howard Ashman, Alan Menken	

V RÁMCI FESTIVALU DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2011

neděle 18.00	28.5.	Jevištní koláž na motivy her Williama Shakespeara Sen noci shakespeareovské	Městské divadlo Brno, Národní divadlo Brno, Divadlo Husa na provázku, Ha Divadlo, LD Radost, Divadelní fakulta JAMU, Divadlo Polárka, Burantear
neděle 18.00	29.5.	William Shakespeare Sen noci svatojánské	Hraje se na Špilberku Teatr Polski Wrocław
pondělí 18.00	30.5.	Umberto Eco Jméno růže	Městské divadlo Brno

V RÁMCI FESTIVALU DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2011

neděle 20.30	29.5.	Peter Brook a Marie-Hélène Estienne Warum, Warum	Schauspielhaus Zürich v koprodukcí s Teatro Garibaldi di Palermo / Bart Production s.á.r.l.
pondělí 16.00	30.5.	Zdenek Merta, Stanislav Moša Sny svatojánských nocí	Městské divadlo Brno
úterý 16.00	31.5.	Jule Styne, Bob Merrill, Peter Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	Městské divadlo Brno

1. 5. 2011 v 11.00 hodin

JARNÍ HUDEBNĚ-BALETNÍ MATINÉ

foyer Hudební scény

Zaposlouchajte se do nádherných melodií Aarona Coplanda a Antonia Vivaldiho jejich jedinečných děl *Apalačské jaro (Balet pro Martu)* a *Čtvero ročních dob!* Mimořádný koncert orchestru MdB pod vedením šéfdirigenta Ondřeje Tajovského a tanečního doprovodu baletu MdB v choreografii Simony Lepoldové ve foyeru Hudební scény slibuje úžasný zážitek. *Účinkují:* Milan Pala (sólista orchestru – housle), Lenka Janíková, Eva Ventrubová, Michal Isteník, Petr Štěpán a taneční soubor MdB.

ČERVEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

V RÁMCI FESTIVALU DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2011

1.6.	středa 18.00	William Shakespeare Coriolanus Slovenské národné divadlo Bratislava	
2.6.	čtvrtek 19.00	Jaroslav Žák, Hana Burešová Škola základ života	zakoupeno
4.6.	sobota 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	A6
5.6.	neděle 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	A1
6.6.	pondělí 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	E2
7.6.	úterý 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	
8.6.	středa 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	
9.6.	čtvrtek 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	
10.6.	pátek 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	E5
12.6.	neděle 18.00	Jaroslav Žák, Hana Burešová Škola základ života	
16.6.	čtvrtek 19.30	Zdeněk Merta, Zora Jandová Nahá múza	
17.6.	pátek 19.30	Zdeněk Merta, Zora Jandová Nahá múza	
18.6.	sobota 19.30	Jaroslav Žák, Hana Burešová Škola základ života	AB5
19.6.	neděle 19.30	Stefan Vögel Dobře rozehraná partie	E7
20.6.	pondělí 19.30	Stefan Vögel Dobře rozehraná partie	
21.6.	úterý 19.30	Carlo Goldoni Sluha dvou pánů	
22.6.	středa 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	
23.6.	čtvrtek 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	
24.6.	pátek 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	
27.6.	pondělí 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	AB1
28.6.	úterý 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	C2
29.6.	středa 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	AB3
30.6.	čtvrtek 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	C4

HUDEBNÍ SCÉNA

V RÁMCI FESTIVALU DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2011

2.6.	čtvrtek 20.30	Wolfgang Amadeus Mozart Magická flétna Théâtre des Bouffes du Nord, Paříž	
3.6.	pátek 20.30	Wolfgang Amadeus Mozart Magická flétna Théâtre des Bouffes du Nord, Paříž	
5.6.	neděle 11.00	K. Cón, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán Sněhurka a sedm trpaslíků	
5.6.	neděle 15.00	K. Cón, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán Sněhurka a sedm trpaslíků	A2/AB2
7.6.	úterý 19.30	Howard Ashman, Alan Menken Kvítek z horroru	A3/AB3
8.6.	středa 19.30	Howard Ashman, Alan Menken Kvítek z horroru	A4/AB4
9.6.	čtvrtek 19.30	Howard Ashman, Alan Menken Kvítek z horroru	A5/AB5
10.6.	pátek 19.30	Howard Ashman, Alan Menken Kvítek z horroru	A6/AB6
11.6.	sobota 19.30	Howard Ashman, Alan Menken Kvítek z horroru	
13.6.	pondělí 19.30	Fred Ebb, Bob Fosse, John Kander Chicago	
14.6.	úterý 19.30	Fred Ebb, Bob Fosse, John Kander Chicago	
15.6.	středa 18.00	Fred Ebb, Bob Fosse, John Kander Chicago	PPP/P18
17.6.	pátek 18.00	Jerry Herman, Michael Stewart Hello, Dolly!	A2011/M2011
19.6.	neděle 19.30	Jerry Herman, Michael Stewart Hello, Dolly!	R2011/X2011
20.6.	pondělí 19.30	Jerry Herman, Michael Stewart Hello, Dolly!	PP1
21.6.	úterý 18.00	Jerry Herman, Michael Stewart Hello, Dolly!	Z2011/T2011
26.6.	neděle 19.30	Jerry Herman, Michael Stewart Hello, Dolly!	

PŘEDSTAVENÍ OPEN AIR NA BISKUPSKÉM DVOŘE MORAVSKÉHO ZEMSKÉHO MUZEA

23.6.	čtvrtek 20.30	Hervé, H. Meilhac, A. Millaud Mam'zelle Nitouche	Biskupský dvůr
24.6.	pátek 20.30	Hervé, H. Meilhac, A. Millaud Mam'zelle Nitouche	Biskupský dvůr
25.6.	sobota 20.30	Hervé, H. Meilhac, A. Millaud Mam'zelle Nitouche	Biskupský dvůr
28.6.	úterý 20.30	E. Loteanu, J. Doga Cikáni jdou do nebe	Biskupský dvůr
29.6.	středa 20.30	E. Loteanu, J. Doga Cikáni jdou do nebe	Biskupský dvůr

ZÁJEZDY: 1. června hostuje MdB s komedií Škola základ života v České Třebové a 14. 6. ve Zvolenu. 18. 6. hrajeme muzikál Bidníci ve Slavkově.

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2011 V MĚSTSKÉM DIVADLE BRNO

SEN NOCI SHAKESPEAROVSKÉ

HRAD ŠPILBERK

Jevištní koláž *Sen noci shakespeareovské* otevře letošní druhý ročník mezinárodního festivalu Divadelní svět Brno. Jde o komponované představení, jež vznikne za účasti většiny brněnských souborů (činoherní a operní soubor Národního divadla Brno, Divadlo Husa na provázku, HaDivadlo, Divadlo Radost, činoherní, zpěvoherní a muzikálový soubor Městského divadla Brno, Divadelní fakulta JAMU, Divadlo Polárka, BURANTEATR; o účasti baletního souboru Národního divadla Brno a jeho případné formě se v těchto dnech jedná) na motivy her Williama Shakespeara. Každý z těchto souborů má pak za úkol formou skeče, digestu, variace či komprimace předvést jednu z vybraných her straffordského barda, a to zhruba v deseti minutách. Jednotlivé inscenační příspěvky divadel pak budou za režijní supervize Stano Slovák sklobeny v kompaktní celek.

Režie: Stano Slovák, *scéna:* Jaroslav Milfajť, *hudební aranžmá:* Karel Cón

HRAJEME

ČINOHERNÍ SCÉNA

Peter Brook, Marie-Hélène Estienne na motivy A. Artauda, E. Gordona Craiga, Ch. Dullina, W. E. Meyerholda, Z. Motokioya a W. Shakespeara: **WARUM, WARUM** Schauspielhaus Zürich, Švýcarsko

Divadelní režisér a experimentátor Peter Brook se v projektu *Warum, warum* obrací ke kořenům divadla a herecké práce. Projekt se nachází na rozmezí výzkumu a divadelního představení a je doposud poslední Brookovou režii.

Režie: Peter Brook, *hudba:* Francesco Agnello

Hraje: Miriam Goldschmidt

HUDEBNÍ SCÉNA

William Shakespeare: **SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ**

Teatr Polski Wrocław

Jedna z nejslavnějších Shakespeareových komedií v nastudování talentované režisérky Moniky Pecikiewicz z jednoho z nejlepších polských divadel. Vášně a erotično jsou posouvány do groteskních podob a vzniká tak živelný obraz dnešního světa.

Překlad: Stanislav Barańczak, *režie:* Monika Pecikiewicz, *dramaturgie:* Bartosz Frackowiak, *scénografie:* Mirek Kaczmarek, *kostýmy:* Mirek Kaczmarek a Małgorzata Matera, *hudba:* Krzysztof Kaliski

Hrají: Michał Chorościński, Marta Zieba, Marcin Czarnik nebo Blażej Michalski, Mirosław Haniszewski, Anna Ilczuk, Dagmara Mrowiec, Adam Cywka, Ewa Skibińska, Marcin Pempuś, Adam Szczęsny, Michał Opaliński, Rafał Kronenberg

ČINOHERNÍ SCÉNA

Zdenek Merta, Stanislav Moša: **SNY SVATOJÁNSKÝCH NOCÍ**
Městské divadlo Brno

Muzikálová féerie na motivy hry Williama Shakespeara *Sen noci svatojánské*, byla v roce své premiéry v roce 1991 oceněna Českým hudebním fondem jako nejlepší inscenace roku. Jedná se o první ze série muzikálů úspěšné brněnské autorské dvojice Zdenek Merta a Stanislav Moša. Již dvacet let je inscenace na repertoáru brněnského Městského divadla a s úspěchem se hrála nejen na jeho jevišti, ale několikrát uvedení se dočkala i na Křižkově fontáně v Praze, v anglické a německé verzi pak slavila úspěch na zájezdech v mnoha evropských zemích (Finsko, Rakousko, Slovensko, Slovinsko, Německo). V roce 2010 zaujala publikum toto populární hudební inscenace v jihomoravské metropoli, kde byla uvedena pod širým nebem v neopakovatelné atmosféře romantického prostředí na brněnském Biskupském dvoře Moravského zemského muzea. Nyní se příběh zlomyslného skřítky Puka, odehrává na Činoherní scéně MdB v rámci 2. ročníku festivalu Divadelní svět Brno.

Libreto a režie: Stanislav Moša, *hudba:* Zdenek Merta, *kostýmy:* Josef Jelínek, *scéna:* Emil Konečný, *choreografie:* Karel Riegl, *Hrají:* Aleš Slanina, Markéta Sedláčková, Ladislav Kolář, Johana Gazdík, Erika Kubálková, Igor Ondříček, Jan Mazák ml., Radka Coufalová, Ivana Skálová, Pěta Brychtů, Robert Jícha, Lenka Janíková, Lukáš Vokál, Zdeněk Bureš, Karel Mišurec, Tomáš Sagher

HUDEBNÍ SCÉNA

Umberto Eco: **JMÉNO RŮŽE**

Městské divadlo Brno

V každém případě svétznámý román proslulého italského filosofa, semiotika a spisovatele Umberta Eca, který je pokládán za nejvzdělanějšího, nejsofistikovanějšího a nejkreativnějšího autora posledních desetiletí, uvádí MdB ve znamenité drammatizaci německého herce, režiséra a dramaturga Clause J. Frankla. Františkánský bratr William z Baskerville spolu se svým žákem, mladým novicem Adsonem z Melku pátrá po okolnostech záhadných úmrtí, k nimž dochází během několika listopadových dnů roku 1327 v jednom nejménovaném opatství v Itálii. V hlavní budově opatství je v dýmymném a matoucím labyrintu choděb skryta před zvědavci největší knihovna tehdejšího křesťanského světa. A protože všichni zavraždění řeholníci měli s knihovnou něco společného, zdá se, že zločiny úzce souvisí právě s ní. A chce-li William z Baskerville prozívat na kloub, musí se vzepřít autoritě církve, Svaté inkvizici i čelit temnému spiknutí mnichů v opatství, musí se zkrátka spolehnout jen na svůj důvtip a inteligenci... Vášnivým a magickým příběhem proniká divák do tajů středověké vzdělanosti i středověké politiky, do mistrovných vytržlen, do víru hlubinných duchovních prozření i smyslné rozkoše...

Režie: Petr Kracik, *překlad:* Václav Cejpek, Monika Kučerová, *hudba:* Dalibor Štrunc, *scéna:* Jaroslav Milfajť, *kostýmy:* Andrea Kučerová

Hrají: Viktor Skála, Vojtěch Blahuta, Zdeněk Junák, Ladislav Kolář, Rastislav Gajdoš, Erik Pardus nebo Stano Slovák, Lukáš Vlček, Jaroslav Matějka, Michal Nevěčný, Miloslav Čížek, Igor Ondříček, Jiří Mach, Martin Havelka, Radek Láska a další

ČINOHERNÍ SCÉNA

Jule Styne, Bob Merrill, Peter Stone:
SUGAR! (NĚKDO TO RÁD HORKÉ)

Městské divadlo Brno

Muzikál vznikl na základě legendárního filmu *Někdo to rád horké* s Marilyn Monroe. Je to neuvěřitelné, ale zmíněný film se poprvé promítal před padesáti lety, v roce 1959. Stejnojmenný muzikál pak zaznamenal ve své mimořádný úspěch, v prosinci roku 2008 jej na prkna Městského divadla ve slovinek Lublani přivedl také režisér Stanislav Moša. Ten se ujal i režie inscenace v Městském divadle Brno. Ta měla premiéru 5. února t.r. a od té doby je diváký jedním z nejžádanějších titulů...

Dva chudí muzikanti se náhodou připlou do války mafiánských gangů. Jsou pronásledováni a nezbyvá jim nic jiného, než se bezpečně ukrýt. Převlékají se do ženských šatů a nechávají se zaměstnat v kapele odjíždějící na turné na Miami Beach. Florida se pro bezprizorní muzikanty stává jedinečnou příležitostí, jak zmizet mafií z očí... Jejich bláznivé dobrodružství však zdaleka nekončí! Díky svému přestrojení zažívají bezpečet komických situací, a aby toho nebylo málo, oba naši hrdinové se zamílují do kouzelné zpěvačky a hráčky na ukelele jménem Sugar. Jako by tohle všechno nestačilo, jednoho z našich okouzlení hudebníků v dámské róbě požádá postarší milionář o ruku...

Režie: Stanislav Moša, *překlad:* Jiří Josek, *hudební nastudování a dirigent:* Ondřej Tajovský, *choreografie:* Vladimír Kloubek, *scéna:* Jaroslav Milfajť, Petr Hloušek, *kostýmy:* Andrea Kučerová *Hrají:* Mária Lalková nebo Ivana Skálová, Petr Štěpán nebo Roman Vojtek, Milan Němec nebo Aleš Slanina, Lenka Janíková nebo Pavla Vítzková, Michal Isteník, Jan Aponenář nebo Jan Mazák, Tomáš Sagher a další.

Vstupenky na festivalové představení uváděná v Městském divadle Brno jsou k dostání od 15. dubna, hromadné objednávky vyřizuje komerční odd. na tel.: 533 316 410, e-mail: komercni@mdb.cz. Jednotlivé vstupenky prodává centrální pokladna MdB, tel.: 533 316 347, e-mail: predprodej@mdb.cz.

RODINNÉ STŘÍBRO

Johana Gazdíková

JOHANA GAZDÍKOVÁ PŘALA THÁLII
KAMARÁDCE DASHI

Do recepce Městského divadla Brno nejdříve vletěl nádherný bílý boxer, pak dva exempláře malého čínského naháče, tedy fenky a jejího štěněte. „Bílý boxer je vzácnost, ale má hnědé skvrny, byl vyřazen z chovu. Ujala jsem se ho,“ předbílá případné otázky majitelka Johana Gazdíková. Naše setkání však bylo motivováno především Johaniným nedávným úspěchem, úzkou nominací na muzikálovou Cenu Thálie. Odbornou porotu

zaujala svým pojetím role Mary Poppins ve stejnojmenném muzikálu uváděném s ovacemi před vyprodaným hledištěm od 20. listopadu loňského roku na Hudební scéně. Svůj výrazný hlas a herecké schopnosti uplatnila v dlouhé řadě rolí, připomenu alespoň Filoménu v *Markétě Lazarové*, Denisu de Flavigny v *Mam'zelle Nitouche*, Eponinu v *Bídnicích*, Jane v *Čarodějkách z Eastwicku* a Konstance Weber v muzikálu *Mozart!*, Perónovu milenkou v *Evitě*, Irenu v *Novomanželském apartmá*. Johana Gazdíková není vyhraněná vůči zpěvu či slovu, oboje zvládá suverénně. „Jsem prostě ráda na jevišti,“ říká se smíchem v doširoka otevřených ústech. Připouští, že je už zdejší rodinným stříbrem a v rozhovoru se k tomu také vyjadřuje.

Jaký je to pocit pro herce stát na jevišti Zlaté kapličky a dozvědět se, že jsem - promiňte mně ten výraz - až ten druhý, ve vašem případě ta druhá, za kolegyni Dashou z Karlína?

Ne, vůbec to není nepřijemné. Já jsem se vlastně s Dashou seznámila na tiskové konferenci k Cenám Thálie, znala jsem jejího přítele Martina Kumžáka, jenž potom její cenu přebíral, Dasha měla představení. Je hrozně milá holka, já jsem jí cenu přála. Dopoledne před vyhlášením cen jsme spolu byly v Tobogánu. Na jevišti Národního divadla jsem vůbec nebyla smutná. Naopak. Martin Kumžák se mně omlouval a já mu odpovídala. „Prosím tě, za co?“ Jediným smutným byl můj osmiletý syn, dokonce zvracel a plakal. Jak to, že jsi nedostala tu cenu? - smích. Ale už to, že jsem byla nominovaná, považuji za úspěch. Jestli jsem první nebo druhá, není podstatné. Jak říkala Jiřina Bohdalová, oceněná Thálií za celoživotní mistrovství, já si počkám (smích).

Je to skutečně tak, že konečný výsledek se dozvíte až na jevišti Národního divadla?

Je to tak. I na generálce se říká, že tu

**S Petrem Gazdíkem
v muzikálu
Odysseia,
režie:
Zbyněk Srba**

a tu Thálii dostane Pepička Nováková. Opravdu jsme nic ani netušili.

Věděla jste, že jsou v Městském divadle hodnotitelé, členové Herecké asociace?

Když tady byli poprvé, nevěděli jsme to, další dny už jsem to věděla. Ale z mého pohledu je lepší nevědět. Protože, myslím, člověk do sebe dostane takovou tv zodpovědnost a mnoho více tlačí na pilu a dělá pak spoustu hloupostí. Takže je lepší nevědět.

Když vám váš bratr Petr Gazdík jako režisér nabídl roli Mary Poppins, váhala jste?

Vůbec. Já miluju skvělou herečku Julii Andrewsovou a její muzikály, třeba *Sun of the Music*, *Mary Poppins* a další. Jsem opravdu šťastná, že někdo něco takového napsal a natočil. Role Mary Poppins byl můj sen. Už proto, že je to pohádka a já pohádky miluju. Vůbec pohádky nehraju, přitom bych tak hrozně ráda hrála pro děti.

V roli Mary Poppins se určitě cítíte velmi dobře, ostatně herci z asociace to rychle poznali. Popište to čtenářům Dokořánu.

Je to úžasný zážitek, jsem vděčná, že můžu hrát pro děti. Jsem ráda, že Mary Poppins mě přijala, že je se mnou, protože je to vzácná bytost pro děti.

Když se na konci inscenace vznášíte ve vzduchu, je to pro vás fyzický výkon?

Není to fyzický výkon, jen musíme držet rovnováhu. Na jevišti bývá herec nabuzen adrenalinem, takže i kdyby mu něco lámalo nohu nebo někde škrtilo, v ten moment nic necítí. Jen vnímá šťastné tváře diváků.

A když hrajete tak náročnou věc třeba po třetí za sebou?

I stokrát kdybych hrála, je to stejné. Někoho potěšit je krásný pocit při každém provedení.

Není vám horko v dlouhém kabátě Mary Poppins?

Je to dobře, protože u nás na jevišti je většinou zima. Bývá mi zima i v létě (smích). Takže jsem ráda v dlouhém kabátě.

Jak se vám pracuje v muzikálu Mary Poppins s dětmi na jevišti?

Děcka jsou moc šikovná. U dětí se můžete spolehnout, že to nikdy nebude stejné. Musíte stále dávat pozor. Ale to je právě to, že hrajete Mary Poppins. Ona si s tím vždycky poradí.

Neuvažovala jste o angažování vašeho syna do dětské role?

Kubiček chtěl, ale nemá v sobě dost kázně. Ted by strašně chtěl režirovat a psát knihy. Miluje science fiction, ve svých letech má bezbřehou fantazii. Hlavně, ať je čím chce, ale ať je šťastný.

A jak jste se dostala od střední ekonomické školy k divadlu vy?

K divadlu jsem neměla nikdy daleko díky mamince a tatínkovi. Sice nikdy aktivně divadlo nedělal, protože nemohl, ale napsal knihu o amatérském divadle. Divadelní vědu mohl dokončit až po roce 1989. Jedna slečna na JAMU teď studuje dramaturgii a napsala o tatínkovi diplomku.

Jestli dovolíte, připomněl bych slova vašeho bratra Petra z rozhovoru, který jsem s ním vedl v Dokořánu na podzim 2007. Myslím, že památka vašeho táty si to zaslouží:

Náš otec se jmenoval Svetožár Chytil. Byl perzekvován režimem a nemohl tedy uměleckou

**S Radkou Coufalovou
a Yvettou Blanarovičovou
v muzikálu
Čarodějky z Eastwicku,
režie: Stanislav Moša**

práci vykonávat. Poté, co byl odstaven od možnosti dělat v kumštu, se jeho život na chvíli zcela zhroutil, nějakou dobu trvalo, než se s tím vypořádal. Po nějakém čase vystudoval hotelovou školu a stal se hoteliérem. Provozoval hotel na horách až do své smrti. Jsem přesvědčen, že ono odstavení od umělecké profese mělo za následek jeho ne zcela šťastný život, stres, deprese, které vyvrcholily až těžkou nemocí, které bohužel neodolal. Na začátku 70. let, když otec odmítl podepsat souhlas se vstupem sovětských vojsk, mu zakázali avantgardní vyškovské divadlo, které založil. Kromě toho byl také signatářem petice Dva tisíce slov. Otcí zakázali pracovat v kultuře vůbec...

Připomenu také, že současní diváci Městského divadla znají vaši matku Janu Gazdíkovou ze hry Kočka na rozpálené plechové střeše nebo z muzikálu Šumař na střeše. V Mary Poppins hraje starou ptáčnici, působí i v G-studiu. Jako její dcera jste jistě stála na jevišti už v dětství...

Bylo to ve Starorůžové historii, měla jsem také roli ve hře bratří Čapků Ze života hmyzu. Díky mamince jsem hostovala v tehdejším Státním divadle ve hře Běsi a v Maeterlinckově Modrém ptákově jsem ve dvanácti letech hrála malou holčičku, která se toulá světem. Režiroval tehdy Peter Scherhauser, jsem ráda, že jsem se s ním setkala, byl výborný! První moje role po pubertě byla ve West Side Story.

Takže k divadlu jste chtěla již od dětství?

Myslím, že mně i bratrovi to bylo dáno od maminky už v kolébce. Maminka opravdu vždycky chtěla, abychom se divadlu věnovali. Já jsem jen v pubertě šla jako rebelka na ekonomku, ale brzy jsem zjistila, že má cesta vede jinudy.

Dostáváte od lidí dopisy, píší vám na Facebook? A co píší?

Každý máme své fanoušky, ale dopisy chodí již málo. Teď frčí Facebook (smích).

Nevím o tom, že by vás někdy kritika nešetřně takzvaně setřela. Ale ptám se, jestli by vás rozhodila záporná kritika. A ke všemu třeba ne zcela objektivní.

Musím říct, že teď už nerozhodila, ale byly doby, kdy mi to nebylo lhostejné. Ale dobře miněná a dobře napsaná upřímná kritika, byť záporná, je dobrá. Neznamená, že by všichni měli jen chválit. Jenže většinou se mně zdají záporné kritiky smutné, jakoby jejich autoři byli nepřející. „To jsme rádi, že se ti to nepovedlo!“ Namísto, aby napsali: „Ano, bylo to dobré, ale taky tam bylo to a ono.“ Je to velká škoda, protože sami si kálíme do vlastního hnízda.

Redakce Dokořanu zařadí rozhovor s vámi do rubriky Rodinné stříbro. Jak se cítíte spojena s tímto divadlem?

Já jsem takový pamětník tohoto divadla, vyrostla jsem tady. Pamatuju třeba herce a režiséra Milana Páska. I další herce z dětství pamatuju, vím jako málokdo z kolegů, jak to tady vypada-

lo mnoho let nazpátek. S divadlem jsem spjata natolik, že v tuhle chvíli si neumím představit svůj odchod. Že bych divadlo opustila a šla někam jinam. Nemůžu říct, že se něco takového nestane, ale teď bych Městské divadlo nechtěla opustit, ani to neplánuju.

Takže byste se nechtěla nikam stěhovat?

To hlavní mám tady v Brně. Divadlo miluji, ale na prvním místě je můj syn, rodina a naše zvířata.

Jste velká milovnice zvířat, máte boxera a dva malé čínské naháče. To je všechno?

Může se jim také říkat čínský chocholatý pes, na hlavě má chocholku. Před Vánocemi jsem si vzala z útulku fenku a ona mně zanedlouho porodila tady to menší štěstí, nevěděla jsem, že je březí. Ještě mám dvě kočky, všechno to spí v jedné posteli. Musím říct, že mě to naplňuje štěstím, i když je s tím velká starost. Naštěstí bydlíme celá rodina v jednom domě, a tak si pomáháme.

Chodí pejsci na vodítku, nebo porušujete vyhlášku brněnského magistrátu?

Všichni jsou na volno a občas nás honí policajty (smích).

Kam jezdíváte v létě?

S maminkou a synem jezdíváme už sedm let do stejného hotelu na Kypru, je tam super moře, obě s mámou rády plaveme. A pak máme chatu, spíše obrovský srub na Vranovské přehradě, tam jsou pejsci i kočky šťastni celé prázdniny.

Jan Trojan, foto: jeř Kratochvíl, Tino Kratochvíl

S muzikálu Chicago, režie: Stanislav Moša

PŘEDPLATNÉ PRO PĚKNÉ PODVEČERY

Také letos k vám přicházíme s novou nabídkou inscenací pro potěchu duše i mysli. Dva muzikály, tři komedie i tajuplný thriller vám zpříjemní hned čtyři podvečery. A domů si odnesete jedinečný zážitek.

Pohodlí bez dlouhého vyčkávaní před pokladnou a zároveň komfort výběru vlastních sedadel, která po celou sezonu patří jedině Vám. Nezanedbatelné je i pravidelné informování o novinkách ve Vašem divadle, zvláštních projektech a akcích prostřednictvím časopisu Dokořán. Atraktivní jsou také pozvánky na další mimořádné aktivity za zvýhodněnou cenu. Ta je podstatná už při samotné koupi abonmá: to Vás totiž přijde až o 30 % levněji, než při jednotlivém nakupování lístků u pokladny či přes internet. Jsme si ale jisti, že lákavá je v první řadě nabídka inscenací, které lze v rámci předplatného vidět:

ČINOHERNÍ SCÉNA

Jule Styne, Bob Merill, Peter Stone
SUGAR! (NĚKDO TO RÁD HORKÉ)
muzikálová komedie

Muzikál vznikl na základě legendárního filmu *Někdo to rád horké* s Marilyn Monroe. Je to neuvěřitelné, ale zmíněný film se poprvé promítal před padesáti lety, v roce 1959. Stejnomený muzikál pak zaznamenal ve světě mimořádný úspěch, v prosinci roku 2008 jej na prkna Městského divadla ve slovinské Lublani přivedl také režisér Stanislav Moša. Ten se ujal režie inscenace také v našem divadle.

Dva chudí muzikanti se náhodou připlou do války mafiánských gangů. Jsou pronásledováni a nezbyvá jim nic jiného, než se bezpečně ukrýt. Převlékají se do ženských šatů a nechávají se zaměstnat v kapele odjíždějící na turné na Miami Beach. Florida se pro bezprizorní muzikanty stává jedinečnou příležitostí, jak zmizet mafii z očí... Jejich bláznivé dobrodružství však zdaleka nekončí! Díky svému přestrojení zažívají bezpečet komických situací, a aby toho nebylo málo, oba naši hrdinové se zamilují do kouzelné zpěvačky a hráčky na ukulele jménem Sugar. Jako by tohle

všechno nestačilo, jednoho z našich okouzlujících hudebníků v dámské róbě požádá postarší milionář o ruku...

režie: Stanislav Moša

hrají: Mária Lalková nebo Ivana Skálová, Petr Štěpán nebo Roman Vojtek, Milan Němec nebo Aleš Slanina, Lenka Janíková nebo Pavla Vítázková, Michal Isteník, Jan Apolenář nebo Jan Mazák, Tomáš Sagher a další.

HUDEBNÍ SCÉNA

Umberto Eco
JMÉNO RŮŽE

tajuplný gotický thriller

V každém případě světoznámý román proslulého

italského filosofa, sémiotika a spisovatele Umberta Eca, který je pokládán za nejvzdělanějšího, nejosofistikovanějšího a nejkreativnějšího autora posledních desetiletí, uvedeme ve znamenné dramaturgii německého herce, režiséra a dramaturga Clause

J. Frankla. Františkánský bratr William z Baskervillu spolu se svým žákem, mladým novicem Adsonem z Melku pátrá po okolnostech záhadných úmrtí, k nimž dochází během několika listopadových dnů roku 1327 v jednom nejmenovaném opatství v Itálii. V hlavní budově opatství je v důmyslném a matoucím labyrintu chodeb skryta před zvědavci největší knihovna tehdejšího křesťanského světa. A protože všichni zavraždění řeholníci měli s knihovnou něco společného, zdá se, že zločiny úzce souvisejí právě s ní. A chce-li William z Baskervillu přijít záhadě na kloub, musí se vzeprít autoritě církve, Svaté inkvizici i čelit temnému spiknutí mnichů v opatství, musí se zkrátka spolehnout jen na svůj důvtip a inteligenci... Vášnivým a magickým příběhem proniká divák do tajů středověké vzdálenosti i středověké politiky, do milostných vytržení, do víru hlubinných duchovních prozření i smyslné rozkoše...

režie: Petr Kracik

hrají: Viktor Skála, Vojtěch Blahuta, Zdeněk Junák, Ladislav Kolář, Rastislav Gajdoš, Erik Pardus nebo Stano Slovák, Lukáš Vlček, Jaroslav Matějka, Michal Nevěčný, Miloslav Čížek, Igor Ondříček, Jiří Mach, Martin Havelka, Radek Láška a další.

ČIHOHERNÍ SCÉNA

Stefan Vögel

DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE

brilantní konverzační komedie

Co si počít, když je váš otec nerudný válečný veterán, zatrpklý stárnoucí vdovec, který není schopen vyjít takřka s nikým, kromě starého kamaráda Walta, který k němu každý čtvrtek už po třicet let přichází na partii šachu? Leonard Kowinski svůj boj o srozumění s otcem Fredem dávno vzdal – až na hospodyně, které mu stále přičinlivě dodává a které ve Fredově domácnosti nikdy nevydrží déle než týden. Protože Fred je zkrátka bytost, se kterou se nedá žít. Až jednoho dne se jeho život otřese v základech – energická italská hospodyně Rosalinda se s jeho morosovitostí zkrátka nesmíří a začne s ním hrát podle svých vlastních pravidel. A světe div se, ono se to snad Fredovi nakonec líbí... Až na to, že Rosalinda odkryje utajené tajemství Fredovy a Waltovy partie – a nakonec se právě ona stane tou dámmou, o níž se v této partii hraje.

režie: Stano Slovák

hrají: Zdena Herfortová, Jaroslav Dufek, Zdeněk Bureš, Viktor Skála, Hana Kovářiková

HUDEBNÍ SCÉNA

P. L. Traversová, Richard Sherman,
Robert Sherman, Julian Fellowes,
George Stiles, Anthony Drewe

MARY POPPINS

rodinný muzikál

Městské divadlo Brno přichází ve spolupráci s Cameron Mackintosh Ltd. a produkcí Walt Disney s rodinným muzikálem *Mary Poppins*, českým divákům známým v první řadě díky divadelnímu remaku proslulého filmu z roku 1964, ověněného pěti Oscary. Ten vznikl na motivy dětských knížek známé anglické autorky P. L. Traversové.

Náš příběh se odehrává v Londýně konce 19. století a jeho hrdinkou je originální vychovatelka Mary Poppinsová, která se zjeví na přání malých dětí Banksových, jimž rodiče nevěnují příliš pozornosti. Tato dokonalá vychovatelka disponující kouzelnými dovednostmi prozáří jejich dětský svět hravostí, svobodou a fantazií a zcela převrátí přísný řád Banksovic domu natolik, že nakonec dokáže proměnit i samotné rodiče. Protože jak říká sama Mary: „Stačí jen chtít a rázem vše je možné!“

Největší muzikálový producent všech dob, sir Cameron Mackintosh, čekal na možnost převedení filmové verze do divadelní podoby celých 40 let. Zcela jedinečnou divadelní show doplnil novými písněmi a vytvořil na jeho základě mimořádně výpravnou podívanou, která sklízí úspěchy v Londýně i na Broadwayi.

Městské divadlo Brno se díky svému světovému renomé stalo teprve 6. divadlem světa, kterému byla pro uvádění tohoto úžasného muzikálu exkluzivně povolena licence.

Těšit se lze na strhující hudební show plnou magie, náročná taneční a stepařská čísla a samozřejmě na úžasně představitelky titulní role: Alenu Antalovou, Radku Coufalovou či Johanu Gazdíkovou.

Režie: Petr Gazdík

Dále hrají: Dušan Vitázek nebo Denny Ratajský, Martin Havelka nebo Milan Němec, Jana Musilová nebo Markéta Sedláčková, Zdena Herfortová nebo Monika Světnicová, Tomáš Sagher nebo Lukáš Vlček, Karel Mišurec nebo Ladislav Kolář a další.

Objednávky na Předplatné pro pěkné podvečery pro sezonu 2011/2012 přijímá komerční oddělení divadla, Lidická 16, 602 00 Brno, tel.: 533 316 410.

Cena: 1.640,- Kč; pro důchodce, studenty a držitele průkazů ZTP a ZTPP: 1.360,- Kč.

Předplatné lze zakoupit od 9. 5. 2011 každý všední den od 9.00 do 16.00 hod.

(Během prázdnin: po, út, čt, pá 10.00 - 14.00 hod., středa 9.00 - 16.30 hod.)

Abonmá lze objednávat i na <http://www.mdb.cz>.

2011/2012

Premiéra
9. a 10. dubna 2011
na Činoherní scéně

Foto: Tino Kratochvíl

Martin Havelka,
Igor Ondříček

BOURBON KID, PETR ŠTĚPÁN,
JAN ŠOTKOVSKÝ, STANISLAV SLOVÁK

MĚSÍČNÍ KAMEN

REŽIE:
STANISLAV SLOVÁK

Petr Ulrych, Stanislav Moša

KOLOČAVA

Na motivy románu
Ivana Olbrachta

Nikola Šuhaj loupežník

režie: Stanislav Moša

17. a 18. května v 19.30 na Činoherní scéně

BRNĚNSKÁ SUGAR! VYŠLA NA VÝBORNOU

Slavný muzikál *Sugar!* se zhruba po čtvrt století objevuje i na českých scénách – zatím naposledy ho uvedl režisér Stanislav Moša v Městském divadle Brno. Nepřekonatelný příběh dvou muzikantů, jež smrtelná „nouze naučila housť“ v přestrojení v ryze divčí kapele, natočil v roce 1959 Billy Wilder. V roce 1972 se film *Někdo to rád horké*, považovaný za nejlepší filmovou komedii století, dočkal muzikálového převodu, nazvaného *Sugar!* Pro Stanislava Mošu je to už čtvrté setkání s tímto dílem: dvakrát je nastudoval v zahraničí, jednou v pražském Divadle pod Palmovkou.

Jako při jízdě, jako na moři

Těžko si lze i čistě hypoteticky představit slavný muzikál cílevědomě režírovaný bez nejmenší relace k předloze, tak-

ho filmu *Někdo to rád horké*, kterou umístilo na prostorově sevřenější Cínoherní scénou. Pro režiséra Stanislava Mošu šlo přitom už o čtvrtou repliku této bláznivě převlekové komedie, když ji předtím v krátké době po sobě nazkoušel ve slovenské Lublani, pražském Divadle pod Palmovkou a v německém Budyšině. O to, aby brněnská inscenace nebyla jen otrockou kopií předěsleých, se postarali hlavní herci osobitým uchopením svých rolí.

Tango i střileci dort

Moša záměrně nevyhčel z muzikálové verze *Sugar!* vzniklé na Broadwayi v roce 1972 (zaznamenala pět set pět repríz), ale vlastní nastudování co nejvíce přiblížil filmu Billyho Wildera z doby o třináct let dříve. Diváci mající stále v živé paměti nepřekonatelné trio Marilyn Monroe, Tony Curtis a Jack Lemmon si tak přijdou o to vic na své, když se na jevišti dočkají i několika scén známých z filmu. Vedle střilečického dortu nebo tanga Dafné s Osgoodem jim tak Sugar zazpívá i hit *Jen tebe chci ráda mít* (*I Wanna Be Loved By You*), a to navíc za doprovodu pětadvacetičlenného živého orchestru pod vedením šéfdirigenta Ondřeje Tajovského.

Kdo by si ale chtěl některé repliky v duchu odkřávkovat spolu s protagonisty, možná občas narazí. Tvůrci totiž stejně jako předtím pod Palmovkou použili nový český překlad Jiřího Joska, který si naprosto po svém vyhrál se všemi dvojsmysly a slovními gagy.

Fascinaci tehdy ještě černobílým filmem Moša nezřetelněji promítl do výtvarné podoby inscenace. Za pomoci Jaroslava Milfajta a Petra Hloušků stvořil scénou i kreslené kulisy v přísně unisono komiksovém stylu. Ve stejném duchu jsou i slušivé kostýmy, pro něž Andrea Kučerová využila vedle černé a bílé barvy i efektní stříbrňouty. Snad nejnápadnějším interpretačním posunem je stepařská stylizace party chicagských gangsterů okolo Psi decky. Jejich perferentně sesynchronizované taneční čísla Prolezte celý město skrz naskrz patří k vrcholům inscenace. Zvolená koncepce těžší z jednoduchosti, zkratkovitosti a smyslu pro detail (například po předstrelce v garážích na Clark Street se i kreslené figuriny zbarví krví a padnou na stůl).

Hlavní devizou brněnského nastudování jsou bezesporu herecké výkony, ze kterých upoutaly nejen ty v hlavních rolích. Očekávaný návrat na scénou, na které získával své první profesionální zkušenosti, zaznamenal hostující Roman Vojtek. Trojroli Joea, Josefíny a milionáře juniora obdálil přirozenou elegancí, ladností a pohybovou mrštností. Díky vděčněji napsanému partu však na sebe tradičně větší pozornost z dvojice chudých muzikantů strhává představitel Jerryho alias Dafné. Milan Němec svým suverénním ztvárněním vyvolává dojem, jako by se pro šněrské role snad narodil (vzpomeňme jen jeho Macechu ve *Sněhurce* z minulých sezon). A nic na tom neubírá ani fakt, že si stejnou postavu zahrál už ve svém předchozím parubnickém angažmá, takže měl před ostatními malý náskok. Němec v roli v dobrém slova smyslu řádí, vyhrává si s ní do všech detailů, baví stáve novými hereckými polohami a jakoby bezděčnou komikou. A co je nejdůležitější: po celou dobu drží pevně v rukou míru stylizace, nikdy nesklouzne k podbíživé lacinému pitvoření nebo travesti karikatuře.

Oddechové retro

Blondýnka Sugar, od které se přece jen očekává hlavně jednostrunná stylizace do prostoduché naivky, je v podání Márii Lalkové navíc i příjemně roztomilým diblíkem. Ze zdaných vedlejších rolí zaujali Osgood Fielding Jana Apolenáře, Bienstock Michala Istenika (jeho etuda s kytkou vyvolává potlesk na otevřené scéně) nebo Sladká Sue Pavly Vítázkové (její výkřik „Biiinstóóók“ zní v uších ještě dlouho). Brněnská *Sugar!* není a ani nechce být velkolepou show s třesnutými efekty. Nabízí však příjemně oddechové retro s živým orchestrem a vděčnými hereckými křecemi. A to rozhodně není málo.

Lenka Suchá, Brněnský Deník, 7.3.2011

NAPSALI O NÁS

vá je kultovní síla filmového díla. Stanislav Moša se také při svých inscenacích snažil muzikálovou verzi co nejvíce přiblížit originálu, než aby výsledkem byla otrocká replika. A není vyloučeno, že až na své domovské scéně nalezi soubor, který mohl naplnit jeho představy téměř beze zbytku. Autorem scény je podobně jako v Divadle pod Palmovkou Jaroslav Milfajt, i děj se odehrává v „dvojrozměrných“ komiksových kulisách. Stylizovaný gangsteři perfektně stepují, ozvláštňené podoby se dostalo slavné scéně z garáže na Clark Street v Chicagu, kde Charlie Prátko, jeho druhové při hře v karty a posleže i jejich vrazi mluví jako zločinné obiludky z nějaké počítačové hry. Lůžkové kupé, kde probíhá mejdan, se cestou do Miami na Floridě třese „jako“ při jízdě, na pláži pak dívky skáčou do orchestrístě „jako“ do moře, což docela funguje.

O to více spočívá na hercích, aby navodili dobovou atmosféru a zpřítomnili postavy, které drtivá část obecenstva zná díky oscarovému filmu z paměti – nejnámější repliky si některé diváci dokonce potichu předřikávají. Volá Sladká Sue (Pavla Vítázková) na manažera Bienstocka (slušně mimonovitý Michal Istenik) v prvním pádu kvůli předloze, nebo proto, že jako bývalá vojanda pátý pád v češtině jednoduše nezná?

Ve stopách Marilyn

Sugar Kaneová v podání Márie Lalkové (alternuje Ivana Skálová) není jenom typ zvaný naivka, ale její představitelka je i kromě křehkého půvabu propuštělka i onu zvláštní bezbrannou nevinost, kterou postavě vtiskla právě „božská“ Marilyn. Všechny figury se dají ostatně snadno poznat podle svých ikonických atributů – a potřebné stylizace. Z dvojice Joe alias Josefína (Roman Vojtek) a Jerry alias Dafné (Milan Němec) se jako výraznější jeví druhý jmenovaný. Jeho rozkláčený mužský neohrabanec je v ženském zapření více než přesvědčivý, ale pozor: na večírku s osudovým Osgoodem Fieldingem (Jan Apolenář) suverénně předvádí graciézně divčí taneční krok.

A při zpěvných částech (nic na půl dechu!) s živým orchestrem je na protagonistech znát, že muzikálové herectví nemusí být jakési od všeho něco, ale plod plně vdestrannosti. Při natáčení filmu *Někdo to rád horké* se prý všichni mállem povražlili, přitom paradoxně vzniklo nesmrtelné dílo. Kdyby něco takového mělo být pravidlem, nemuseli se v Brně také slušně žít.

Josef Mlejnek, MF Dnes – *Magazin Vikend*, 12.2.2011

KOMIKSOVÁ SUGAR!

TĚŽÍ Z HERECKÝCH KREACÍ

Jevištní interpretace známé crazy gangsterky *Někdo to rád horké* v Městském divadle Brno oživuje zašlou slávu černobílého filmu

Už druhý titul odkazující k retro stylu přidal v sezoně na repertoár Městské divadlo Brno. Po Burešovově adaptaci *Škola základ života* sáhlo tentokrát po jevištní verzi smrtelné-

NOVÁ SUGAR! MÁ ŠMRNC

V Mošově brněnské nastudování *Sugar!* excelují Roman Vojtek (Joe a Josefína) a Milan Němec (Jerry a Dafné). Výkon Márie Lalkové v roli mladinké okouzlivky Sugar sice ne-

má chybu, ale bravuře a espritu svých zkušenějších a ostřílenějších kolegů, kteří se stali jednoznačnými tahouny premiéry, nemohl konkurovat.

Nová inscenace má šmrnc i spád, její divoký i groteskní děj v měnícím se tempu pluje ze scény do scény. Vedle skvěle podaných hereckých, pěveckých a tanečných čísel „rozehrává“ spokojený publikum bezpočet rozmanitých situací, záměn, gagů a samozřejmě krásná živá hudba v podání Orchestru Městského divadla pod dirigentskou taktovkou Ondřeje Tavojského s písněmi Boba Merrilla v hravém překladu Jiřího Jaska. Hraje se ve vitěpně pojatých padnoucích černobílých kostýmech Andrey Kučerové na komiksově laděné scéně Jaroslava Milfajta s kresbami Petra Hlouška. Celkové hravosti a vtipnosti nastudování odpovídá i rozptíllá choreografie Vladimíra Kloubka včetně stepařských čísel mafiánů. Zkrátka novinka *Sugar!* v sobě nese to, co většina současných diváků uvítá - perfektně odvedené umělecké dílo, které pobaví, uvolní hlavu plnou starostí a rozechvěje bránci.

Iveta Macková, Kult, 10.3.2011

SUGAR! (NĚKDO TO RÁD HORKÉ)

Muzikál *Sugar!* patří mezi dramaturgické stálice na našich jevištích a příznámí se rovnou, že od jeho uvedení málokdy očekávám něco nového. Brněnské nastudování ale přesvědčuje, že divadlo je umění stále objevné a překvapivé. Režisér Stanislav Moša využil svou vlastní adaptaci muzikálu, která původně vznikla pro inscenaci ve slovinské Lublani. Jejím základem je redukce množství postav na dvacítku aktérů a snaha maximálně využít potenciál filmové předlohy. Právem se přitom předpokládá, že příběh o dvou muzikantech, kteří na útěku před gangstery přijmou angažmá v divčím kapele, diváci dobře znají.

Režisér vsadil na černobíle výtvarné řešení, jež evokuje pamětnické filmy, ale rovněž poetiku klasických meziválečných komiksů. Nad černobílou scénou Jaroslava Milfajta s kreslenými kulisami Petra Hlouška se vznáší komiksová bublina se jménem titulní hrdinky a zvolený styl drží také kostýmní výprava Andrey Kučerové, která kombinuje černou a bílou v podobě proužků, puntíků a dalších variací. Podstatně ovšem je herecké pojetí, které je komiksové nadsazené a těžší z parodických inovací. Příchod zločinecký party na jeviště se záhy zvrtné ve stepařské číslo a hercům občas sekundují i kreslené figury v životní velikosti. Jako Joe alias Josefina se po letech vrátil na svou mateřskou scénu Roman Vojtěk, který je nepochybně skutečnou hvězdou inscenace, ale pominout nelze ani alternativního Petra Štěpána, jenž vybavil nápadníka v divčích šatech rafinovanou racionalitou. Komediantky ztřeštěného Jerryho neboli basistku Dafně alternativují Milan Němec a Aleš Slanina, přičemž zvláště Slaninův výkon je z rodu těch, jež si herec skutečně po všech stránkách užívá. A konečně ve vděčné úloze sladké Sugar, která je prototypem půvabné, leč nepřilíhly bystré blondýny, se střídají Ivana Skálová a Mária Lalková.

Poměrně dlouhá, bezmála třihodinová inscenace na brněnském jevišti je do detailů promyšlená podivná, při níž se divák nenudí. Vedle herců, kteří vřochavě využívají možnost převlekové komedie, stojí tentokrát za úspěchem celou inscenační tým a také dobře hrající orchestr.

David Kroča, Český rozhlas 3 - Vltava

SUGAR!

Stanislav Moša se do *Sugar!* pustil už počtvrté. Po slovinské Lublani, lužickosrbském Budyšině a po pražském Divadle Pod Palmovkou tentokrát v Brně. V nevidané tvůrčí gradaci. Koho aspoň jednou nevzrušila sexy Sugar Marilyn Monroe a nejméně její kreace pánů v ženských šatech, jak je v postavách Josefíny a Dafně stvořili šmíráčci hudebníci Joe a Jerry – tedy Tony Curtis a Jack Lemmon. Nápad jednoduchý: na konci padesátých let vzkrísit už dvacet let mrtvou němou filmovou grotesku. Bodej by se pak neujala ještě o třináct let mladší muzikálová verze (1972). Moša s výtvarníky Jaroslavem Milfajtem a Petrem Hlouškem proměnili grotesku v komiks – domalováním gangsterů, členek orchestru Sladké Sue, lidiček smáčících se na pláži. Přímó

na americkou retuši vyvedené kulisy. Požitkem jsou gangsterská stepařská čísla choreografa Vladimíra Kloubka. Jinak jsou zlosyni mírumilovní, protože například pověstná smrtonosně rychlopalná scéna s narozeninovým dortem se odobývá pod bratrským heslem „Vítáme delegáty desátého výročního setkání Svobodné italské opery!“. Bohulibost jako v politice. Brno je středoevropskou Mekku muzikálu. A to není jen zpěv, nebo tanec, nebo herectví, nýbrž všechno dohromady. Široko daleko to nikdo tak neumí.

Jiří P. Kříž, Xantypa, 22.2.2011

ECKÝ ROMÁN JMÉNO RŮŽE VE 130 MINUTÁCH

Zapluný gotický thriller *Jméno růže* v režii Petra Kracika je zdařilou jevištní adaptací obsáhlého románu semiotika Umberta Eca. Román má téměř 500 stran, inscenace Petra Kracika 130 minut. Přesto je jevištní adaptace knihy *Jméno růže* strhující představením, které oslní zpracovávajícími hereckými výkony, emotivní hudbou a ohromující scénou využívající nejmodernější divadelní techniky.

Jméno růže uvedlo v české premiéře Městské divadlo Brno, kde Kracik režuruje počtvrté – jeho prvním titulem na této scéně byla Lermontova *Maškaráda*, následovaly muzikály *Cikáni jdou do nebe* a *Nana*. Tentokrát Kracik usiloval o jediné: nechtěl kopírovat román ani komerčně pojeté filmové zpracování Ecova textu, ale v mezích dramaturgie Clause J. Frankla hledal nejvhodnější formu svoji, opírající se o důkladnou práci herců. A to se mu podařilo – byt z původního textu italského semiotika zachoval jen torzo. Důležitě je však na jevišti vyřezáno a diváky čeká putavý příběh s novým, vizuálně-hudebním přehásem.

Kracikova inscenační úprava ctí základní osu smyšleného příběhu o Vilémovi z Baskervillu a mladém písaři Adsovi z Melku. Ti v severoitalském klášteře řeší záhadné vraždy a odhalují tajemství největší křesťanské knihovny, kterou střeží slepý Jorge z Burgosu – utajováním vzácných rukopisů chce zabránit rozpadu starého světa. Za zvláště zvrhlý Jorge považuje druhý díl Aristotelovy *Poetiky* pojednávající o umění komedie. Podle Jorgeho je totiž smích dílem ďáblovým, dělá z lidí bláznů a odvádí je od pravé víry. Zášah režiséra Kracika a dramaturga Ladislava Štýbla do Franklovy německé verze inscenaci vtiskly také další autentické citace ze středověké literatury, jež v románu Eco nemá.

I když Kracikovo nastudování redukuje počet postav a dialogů na minimum, povahu některých figur (na rozdíl od románové předlohy) odkrývá více do hloubky. Hlavní roli Viléma z Baskervillu s noblesou ztvárňuje Viktor Skála, který coby učený františkán středověk přeráží intelektuálně i lidsky, a s porozuměním toleruje přestupky svého žáka Adsona (Vojtěch Blahuta). Blahuta je v roli benediktýnského novice dobrasrdečným mladíkem. Věrohodně prochází všemi proměnami; miluje, aby vzápětí nato lásku ztratil, cti Boha, aby se jej později pohroužen v samotě vzdal. Typově se režisérovi podařilo obsadit téměř všechny postavy (Michal Nevečný jako korupčník Berengar z Arundel, Miloslav Čížek je botanikem Severinem, Jiří Mach odhodlaným františkánem Michalem z Ceseny a Zdeněk Junák loajálním opatem). Výborné herectví předvádí i Ladislav Kolář (Jorge z Burgosu), Rastislav Gajdoš (správce Remigius) a především Erik Pardus se Stano Slovákem, kteří alternativují roli Salvátora. Každý se v tohoto ohyzdného pomocníka proměňuje po svém, oba si s obdivuhodným nasazením pohrávají s každou vyslovenou slabikou a úšklebnou grimasou. Tajemnou atmosféru do inscenace vnáší scéna Jaroslava Milfajta, která naplno využívá moderních jevištních mechanismů. Účinek jednotlivých obrazů zesiluje účelná „hra“ světla a stínů, tu a tam prokládaná mlhou a reálným ohněm. Pouhé barevné nasvětlení přeměňuje chlad v žár, ponorost skriptoria v prosvětlené nádvoří. Placitista kulis dokresluje jednoduše, přesto věrohodně spodobivou knihovnu. Dominantou jeviště je kruhový průzor v nejvyšší z klášterních věží, jímž střídavě prosvívají hvězdy, měsíční svit i snové vize postav. Časové prodlouhy mezi přestávkami scény jsou sice delší, vteřiny navíc však nechávají myšlenkové doznít dialogy, které si to zaslouží. *Jméno růže* je přitom teprve druhým činoherním titulem uvedeným na hudební scéně Městského divadla, proto je paradoxní,

že si jej po zhlédnutí nelze predstaviť v inom (a menšom) priestore.

S vytváraním pojatím dokonale souznej hudba Dalibora Strunce. Tóny houslí, varhan, kontrabasu i cimbálu napomáhajú gradácii dý, emotívni melodie se prolínajú se sborovými zpěvy. Ze zvukových efektů zaujme říční zvonu, pouličný ruch při bohoslužbě nebo kvíčení prasete při zabi-jačce – detaily, které i na divadelním jevišti nedávají divákům zapomenout, že je mrazivý prosinec roku 1327.

Nadměru obtížnou látku se Krakovic podařilo vsmátnout do poutavé divadelní zkratky, v níž se – stejně jako v Ecově románu – snoubí realita s fantazií, radost s krutostí a vysoké umění s „populárním“.

Markéta Stulířová, Brněnský deník, 25.2.2011

JMÉNO RŮŽE V DIVADELNÍM ZPRACOVÁNÍ V MĚSTSKÉM DIVADLE BRNO

Divadelní adaptace Clause J. Frankla bere z obsáhlé látky jen to nosné a dramatické, nezatežuje děj zbytečnými zápletkami a přivádí na jeviště jen důležité postavy. Oprostěuje děj od historizování a moralizování, spor mezi benediktyňny a františkány je uveden jako logická součást děje.

Režisér Petr Kracík byl omezen těžkou scénou Jaroslava Milfajty. Ten ponurě zdí kláštera otočením geniálně přeměnil na labyrint knihovny a efekty vizuálních deformací a plamenů zajistil projekci Petr Hloušek. Jednání mnichů je omezeno na stále stejné, ne příliš velký prostor s pevně určenými příchody a odchody. Přesto se děj odvíjí svižně a má gradaci. Nahrávky hudby Dalibora Strunce jsou parafrazí na liturgické chorály a navozují občasně děsu atmosféru. Akustika hudební scény není stavěná na neakustické slovo, herci se proto nevyhnují mikroportům. Kouzelná a při tom přirozená a vkusná je scéna milostného spojení Dívky a Adsona.

Herci se zhostili úlohy excelentně. Výkon Viktora Skály v roli Viléma z Baskervilly je uměřený v souladu s duší vědce a při tom plnokrevný. Mladý Vojtěch Blahuta v roli Adsona z Melku je dojemný, dynamický a suverénní. Absolutní špička je Stano Slovák v roli Salvátora, obdivuhodně roli drží v naturalistickém provedení i v energetickém náboji. Ladislav Kolář jako Jorge z Burgosu je tvrdý ve svém fanatismu, Martin Havelka jako Bernard Gui je slizký a nadřazený a botanik Severin v podání Miroslava Čížka nepostrádá humor i ve své tragičnosti. Zaujali i Igor Ondříček jako Ubertin z Casale tragickou upřímností a hořkostí a Zdeněk Junák jako Abbo, opat kláštera, snažící se udržet zdání pořádku za každou cenu.

Hra *Jméno Růže* je sugestivní a dramatický gotický thriller, ve kterém každý divák najde něco, co ho zaujme a strhne a který probouzí zájem o dějiny a zápas lidského rodu o existenci.

Karla Hofmannová, www.zivotnistryl.cz, 24.2.2011

ECOV THRILLER ZO STREDOVEKU V ČESKEJ DIVADELNEJ PREMIÉRE

Umberto Eco je jedným z najvýznamnejších súčasných predstaviteľov semiotiky (veda o znakovoch) a postmodernej filozofie v Európe. Profesor Bolonskej univerzity, čestný člen mnohých ďalších univerzít... Ale známou a populárnou osobnosťou by sa nestal, keby sa nevenoval písaniu románov a keby už jeho prvý román *Meno ruže*, horor zo stredoveku či detektívka, sa nestal jedným z načítanejších diel 20. storočia.

Pán profesor je skutočne renesančný človek. Venuje sa s rovnakou energiou písaniu vtipných a hryzavých fejtónov, komentovaniu spoločenského života rodného Talianska aj svetovej civilizácie ako semiotike či okultným vedám. Zbiera najroznejšie knihy o kabale, o slobodomurároch, o taoizme, budhizme a šintoizme, o tých najčudnejších paranormálnych javoch, ktorými sa zaoberala a zaoberá čierna a biela mágia. Nie že by tomu všetkému veril. Naopak, baví ho kriticky sa zamyslieť nad príčinnami ľudských myšlienkových úchylek. Ako ľavicovo zamýšľajúci intelektuál prirodzene rozmyšľala materialisticky, doslova loví v pamäti ľudstva kauzálne súvislosti vývoja spoločenských pohybov a ľudského myslenia. Ale na kritický postoj má iste právo,

lebo vie. Je vzdelaný. Všetko o čom píše, má do veľkej hlby našťudované. Asi práve preto si môže dovoliť luxus kritického nadhľadu a kto sa pozorne začíta do jeho diela, nájde tam aj miesta sebaíronie, aj takmer humorného nadhľadu nad tým pachtením ľudstva po poznaní, ktoré je stručne vyjadrené v kresťanských Biblii: Quo Vadis domini....

Už v roku 1959 mladý Eco napísal jedno zo svojich základných bádateľských diel, *Rozvoj stredovekej estetiky*. Román *Meno ruže* (1980) bol vlastne prirodzeným pokračovaním jeho myšlienkového procesu. A bol to pre Eco šťastný krok. Vďaka veľmi dobre a pútavo napísanému románu s detektívnou zápletkou sa mu podarilo medializovať svoje snaženie. Pán profesor vystúpil zo šedi knižnic, ktorými sú obklopení vedatári spoločenskovedných disciplín a spopularizoval temné obdobie našej civilizácie, kresťanský stredovek v Európe.

Keby som bol puristickým zástancom kresťanskej ideológie, veľmi by ma román *Meno ruže* našťoval. On totiž odhaluje niečo, čo je sice pre ľudskú civilizáciu príznačné, ale radšej sa o tom nehovorí. Mocenské boje, ľudská chamtivosť, náboženská slepota vedúca až k absurdným uzáverom. Konanie zla v mene dobra. V socializme sa vraziliet vtip: Budeme bojovať za mier, aj keby sme pri tom mali všetci pomrieť! Tak to mi prišlo na um, pri čítaní románu *Meno ruže*. Fanatizmus už neraz ukázal, aké strašné môžu byť ľudské činy. A ako je ľudstvo nepočuťelné.

Umberto Eco je – verím že nechtiac, lebo jeho zaujíma podstata vecí, nie povrchná účelnosť – sarkastickým kritikom katolíckej cirkvi. Na tom stredovekom pachtení v období, keď sidil pápež v Ríme a druhý truc pápež v Avignone (14. storočie), nie je veru nič vznešeného. Hoci cirkevní otcovia doteraz nevydali jediný traktát, encykliku, v ktorej by sa kriticky postavili k tomu temnému stredoveku, plnému vražednej inkvizície, mučenia, upalovania na hranici, povedal to za nich ten antikrist Umberto Eco. A povedal to tak suverénne, vierohodne, že zviklal nejedného kresťana v jeho viere, že Boh vie, čo robí, keď takto vedie svoje ovceky cestou k poznaniu jedinej pravdy. Kvalitnejšiu ideologickú diverziu proti kresťanstvu nenašli ani propagátory marxizmu-leninizmu, hoci sa veľmi snažili pokopkať korene vierovyznania. Filozof Eco však na to šiel celom inak ako povrchní propagátory ateizmu. On skúmal a zbieral fakty, porovnával a objektivne hodnotil. Jednoducho robil svoju vedeckú prácu.

A že mu z toho vyšla taká nelútoštná kritika stredovekého kresťanstva? Vyšla, pretože taká skutočne vtedajšia spoločnosť bola. A že doteraz neboli ideológovia kresťanstva schopní sa s tým vysporiadať? To už je iný problém. Umberto Eco na to nepoukazuje. Nemusí. Uzavery si urobí každý súdny človek sám. Eco nikoho nenahovára, aby sa stal ateistom. Ved keby Boh chcel, tak to neprípustí...

Toto trochu širšie expozé som mal potrebu napísať, aby som následne osvetlil, aká je dramatičnosť románu. Formálne prvky a dejová línia je zachovaná. Nazrieme do zložitých zákatú politiky a rozháranosti mocenských bojov. Zoznámime sa s Aristotelovou knihou *O smiechu* a s puritánskymi názormi na humor. Načrieme do tajov botaniky a prežijeme aj zmyselnú sexuálnu túžbu, ktorá je mníchom odopieraná. Zaujímame hrôzu mučenia a krivého priznania, strach z bolesti, ktorý je väčší, ako strach zo smrti. Sme svedkami márných pokusov o zblíženie rôznych výkladov božích úmyslov, kde antagonizmus fanatických mníchov môže pokojne končiť úkladnými vraždami. To všetko v dramatičností je, rovnako ako to je vo výbornom rovnomennom filme režiséra Jean-Jacques Annauda so Seanom Conneryom v hlavnej úlohe benediktského vyšetrovateľa vrážd v kláštore. Lenže ako vo filme, tak v divadelnej dramatičností Clausa J. Frankla (úprava pre MdB Ladislav Stýblo) ostalo veľa z Ecových myšlienok nedopovedaných. Divadlo jednoducho nemá toľko priestoru, aby sa mohlo na doskách povedať všetko, alebo takmer všetko. Pravdu povediac, kedysi som počul v Českom rozhlase dramatičnosť (2002) románu *Meno ruže*. Teraz som si ju vyhladal, čiže „vygoogloval“. Autorom dramatičností bol Michal Lázňovský a režisérom Ivan Chrs – bo-

Pokračování na straně 34

S Klubem pevného zdraví VZP můžete ušetřit tisíce korun ročně

Červené jablko je již několik let značkou Klubu pevného zdraví VZP a zhruba 84 200 jeho členů si zvyklo pod tímto symbolem hledat nejen informace o zdravém způsobu života a klubové činnosti, ale také konkrétní výhody, které jim členství v KPZ přináší. A jak to bude v letošním roce?

Staňte se členy Klubu pevného zdraví a během roku můžete výrazně ušetřit. V jednotlivých krajích jsme uzavřeli nově

smlouvy s partnery, kteří klubistům nabízejí slevy z cen svého zboží nebo služeb. Stačí, když si ze seznamu uvedeného na stránkách www.vzp.cz/kpz vyberete, o co konkrétně byste z nabídky ve vašem regionu měli zájem. V seznamu výhod např. naleznete slevy na masáže a na nákupy permanentek na pohybové aktivity, cvičení žen, těhotných a matek s dětmi, výhodné vstupy do nejrůznějších fitness-center, slevy na zájezdy, na nákupy outdoorového oblečení, a mnoho dalších.

BÝT AKTIVNÍ SE VYPLATÍ

Určitě se nejedná o výčet konečný. V průběhu roku 2011 budou klubové

výhody přibývat a rozhodně stojí za to sledovat informace s červeným jablkem. A jakou důležitou informací máme pro ty, kteří členy Klubu pevného zdraví zatím nejsou? Není nic jednoduššího, než se do klubu přihlásit elektronicky na www.vzp.cz v sekci klienti, nebo osobně na přepážkových pracovištích VZP. V krátké době poštou obdržíte členskou kartu a můžete se zapojit do programů či čerpání benefitů Klubu pevného zdraví v roce 2011.

V případě potřeby jakýchkoliv informací neváhejte kontaktovat infolinku 844 117 777 nebo se můžete obrátit na širokou síť kontaktních míst, jejichž seznam naleznete na www.vzp.cz/kpz.

 VZP
POJIŠŤOVNA NA CELÝ ŽIVOT

infolinka: 844 117 777
www.vzp.cz

Klub pevného zdraví

Být aktivní se vyplatí

PEČUJTE O SVÉ ZDRAVÍ, MY VÁS ODMĚNÍME.

Staňte se členem klubu a získáte stálé výhody v podobě bonusů a slev u smluvních partnerů VZP.

- Členem klubu se může stát každý klient VZP starší 15 let.
- Více informací naleznete na www.vzp.cz/kpz

 VZP
POJIŠŤOVNA NA CELÝ ŽIVOT

infolinka: 844 117 777
www.vzp.cz

lo to určite najlepšie spracovanie románu, kde sa dostali do éteru detaily, ktoré iným dramatičtáciami chýbajú. Ale asi je to fenomén zvukovej nahrávky, hovoreného slova, ktorý dáva myšlienkovým rozmerom väčší priestor. Výsledkom mojej empatie s *Menom ruže* je, že sa určite zasa po rokoch k románu vrátim, teraz ako pátrač po myšlienkach, ktoré mi v dramatičtáciách chýbali. Ale ak inscenácia v Mestskom divadle v Brne zapôsobilá aj na iných divákov ako na mňa, tak určite splnila svoj účel.

Podme sa však pozrieť na samotnú inscenáciu, ktorá mala len nedávno premiéru na veľkej hudobnej scéne brnianskeho divadla. Skúsený scénograf Jaroslav Milfajť využil celý priestor scény aj portály a postavil skutočne sugestívny temný kláštor, s niekoľkými jednoduchými prestavbami, ktoré využívajú dokonalú techniku hudobnej scény. So stavbou korešpondovali aj stredoveké mníšske habity Andrei Kučerovej a celú atmosféru podporila práca svetiel a hudba. (Skladateľ Dalibor Štrunc, hudobná réžia Karel Cón, Miloš Makovský – mimochodom, mužské stredoveké zbory boli mimoriadne successfulné.)

Réžisér inscenácie Petr Kracík vytvoril vierohodnú atmosféru 14. storočia v kláštore. Možno dokonca sugestívnejšie, než v onej slávnej filmovej verzii. Divadlo je živé, celuloid je celuloid. A vidieť hercov k hlbokému pochopeniu postáv – viera sa mi sem komentár: Stanislavský by mal radosť. Vierohodné herectvo bolo totiž hlavným atribútom, s ktorým, réžisér pracoval a mohol si dovoliť neštylizované, preciténé herecké vedenie, pretože ansámbl MdB je na takú úlohu skutočne pripravený. Benediktínsky vyšetrovatel Viliam z Baskervillu Viktora Skálu, rovnako ako jeho novic Adson Vojtecha Blahutu (rozohral nádhernú scénu túžby po fyzickej láske s Andreou Břežinovou – alternantka Hana Kovaříková). Další protagonisti – muži z kláštora františkánov aj návštevníci benediktíni – hrali tiež prikladne. Opät Zdeňka Junáka, vyslanec pápeža Martin Havelka, správca kláštora Rastislav Gajdoš, alebo bláznivý Salvátor, ktorého si s chuťou zahral Stano Slovák (tiež asistent réžie celej inscenácie).

Možno konštatovať, že inscenácia *Meno ruže* v Mestskom divadle v Brne sa zaradi do série úspešných titulov, ktoré „plnia kasu“ a súčasne zanechajú v diváckoch nepokoj. Neviem, ako sa k inscenácii postavia praktizujúci veriaci – asi v nich vyvolá nepokoj väčší, než v divákoch, ktorí pristupujú k viere vľavnejšie. Určite však u všetkých vyvolá otúš a angnoris, aristotelovskú očistu poznaním. A to je, myslím si, účelom príbehu z temného stredoveku.

Peter Stoličný, www.divadlo.sk, 4.3.2011

Z NENÁPADNÉ KONVERZAČKY BRILANTNÝ HERECKÝ KONCERT

Nepředpojatý návštěvník Městského divadla Brno dokáže na obou jeho scénách, Cínoherní a Hudební, ocenit svou stavovnou repertoárovou vyváženost náročných i oddechových (zejména zahraničních) titulů. V druhém případě tak při sledování dalšího časového úseku zaznamenáme poměrně početnou sérii úspěšných francouzských či angloamerických zápletkových komedií typu „nesmrtelného“ (nepřetržitě reprizován od roku 1996!) Feydeauova *Brouka v hlavě*, Wildeovy salonní komedie *Jak je důležité mít Filipa*, hry autorské dvojice Cooney-Chapman *Vydrž, miláčku!*, Labicheova *Slaměná klobouku*, Beanova *Novomanželského apartmá*, Charleyovy *tety* od Brandona Thomase, *Kumstů Yasminy Pezy*, Veberova *Blbce k večeru* nebo Hawdonovy *frášky Dokonalá svatba*. K nim se prosincovými premiérami (druhá byla silvestrovská) přidala prvotina Stefana Vögela *Dobře rozehraná partie* (první provedení r. 2002 ve Stuttgartu).

V Lichtenštejnsku žijící Rakušan střední generace prošel cestou herce-kabaretiéra, divadelního podnikatele (mj. založil ve voralberském Götzisu prosperující Volkstheater) a několika benami provázeného autora necelé desítky her, většinou zabíjejících vědecké interpretací příležitosti. S jejich oblibou v německojazyčné oblasti kontrastuje fakt, že u nás zdaleka tolik znám není: jako jediný jeho text nastudovala r. 2008 Lída Englová v pražském divadle ABC právě *Eine gute Partie*.

Vcelku jednoduchý syžet volně připomene starší veselohru populárního Američana Neila Simona *Zlatí chlapi* (... *Vstupte!*) o sklouknou kariéru vysloužilých, kdysi výborně sehraných, ale poté se zarputile ignorujících, malicherně škorpicích a posléze neutěšeným stařeckým údelem spojených variatních košťův, která se již druhou sezónu zdáříle prezentuje v Mahenově divadle. U *Partie* se jedná o poctivou, byť nikoli nadprůměrnou tříaktovou konverzačku bulvárního ladění, disponující zajímavou povahokresbou protichůdných mužských seniorských typů, vtipnými dialogy, ba dokonce i monology na prázdné scéně. V nepříliš útulném londýnském činovnickém bytě 70. let, jemuž vévodí rozměrný fotografický portrét Winstona Churchilla, scházejí se pravidelně už mnoho roků dva přátelé – váleční veteráni, Brit polské provenience Fred a Skot Walt, aby se bez jakýchkoli turnajových ambicí oddávali šachistickému koníčku. Do každotýdenního stereotypu pak coby obrodný živel vtrhne třetí vrchol trojúhelníku – najatá energická hospodyně Rosalinda Hundsheimerová, Němka s italskými kořeny. Překlad Magdalény Štulcové mírně upravili a dramaturgicky připravili (včetně obligátně solidního programového tísku) Klára Látzková a Jan Štokovský, a to pro šikovného mladého herce a režiséra Stanislava Slováka, který se nejprve etabloval v oblasti muzikálové (*Jánošík*, *Sněhurka* a *sedm trpaslíků*) a poté i činoherní (zmiňovaná *Dokonalá svatba*). V daném případě správně pochopil, že předloha skýtá vítanou, takřkajíc „benefiční“ příležitost pro zralé, jevištně na sebe vzájemně „slyšící“ protagonisty, spíše jen citlivě usměrňované generačně odlišným režisérem, schopným a ochotným přetavit vlastní přínos do jejich kreací. Taková šťastná konstelace nastala, když se podařilo získat hvězdné trio umělců, kteří všichni svého času absolvovali JAMU a poctami ověncovanou tvůrčí dráhu (mj. v devadesátých letech dvojici Cenou Thálie) trvale spojili s dvěma předními divadly Brna: nejstaršího Ladislava Lakomého, Jaroslava Duřky a nejmladší Zdenku Herfortovou.

Podrobnější analýza vynikající herecké složky Slovákova nastudování překračuje rozměr této glozy a nejspíš najde své místo v příslušné kapitole zasloužně vydávaných sezónních ročenek MdB. Domácím pánem jednoduše zařízeného nájemního bytu (za kostýmní spolupráce Andrey Kučerové vystřídá se přičiněním výtvarníka Jaroslava Milfajťe a vzhledem k časovému odstupu jednotlivých dějství – nepořádná a naopak uklizená varianta obývacího pokoje) je sedmdesátiletý Fred Kowinsky, už šest roků tráví život osamělého a zanedbaného vdovce, občas jímavě vzpomínajícího na manželku Marilyn. Jaroslav Duřek ztělesnil robustního, nevrlého a zatrpklého pedanta, kapriciózního, vztahovačného a náchylného k častým cholerickým výbuchům. Většinou nespravedlivě si vylévá žluč nejen na stále znovu „likvidovaných“ pomocnicích v domácnosti (epizody jedné z těch, které to brzy zdaly, ujala se Hana Kovaříková jakožto Divka), ale také na ponižovaném čtyřicetiletém synovi Leonardovi, prodáváči vysavačů (dcera Margaret se provdala až do Austrálie). Jemu dal Viktor Skála nejen image a gesta pečlivého obchodníka, ale též ambivalentní vztah k otci (od starostlivosti po žárlivost), jemuž se blíží až přehnanými neurotickými projevy.

Fredovým povahovým protipólem je jeho někdejší spolupojovník Walt Ladislava Lakomého, kterého nejprve vidíme oděného do skotského kiltu. Tento subtilní, ztížený a vnitřní pokoru neokázale vyzarující křehký muž s brejličkami má i při navykklé nekonfliktnosti či jisté submisivnosti za odzbrojujícím pohledem svou přirozenou hrdosť, těžka se vyrovnává s Fredovým dlouhodobým porušováním přátelské šachistické dohody a důsledně trvá na jeho omluvě. Jubilující Zdena Herfortová jako postarší slečna Rosalinda podle očekávání vnese do příběhu nové tóny. Těto činorodé, životem poutčené a praktické usměvavé bytosti je vlastně jak autoritativnost, tak rovněž diplomatická neurážlivost, bystrost předjímavého úsudku i strídání empatie či koketérie s jemnou ironií. Nejenže si očihoč a „polidští“ sršatého Freda, ale ovlivní také vztahové vazby jeho kamaráda.

Veselohra bez dramatického děje kromě plastického obrazu nekomunikativního stáří nadhazuje např. také téma štěstí založeného na podvodu nebo motiv zbytečných národ-

nostních předsudků a válečných resentimentů. Nápaditý režisér, věkově vzdálenějšími představiteli plně respektovaný, ji – s přispěním hudebních refrénů Karla Čína – vkusně a bez jakékoli deho-nestující vulgarity osvětlí řadou nenápadných, leč význam nesoucích scénických detailů, zvyraz-ňujících proměnu zdánlivě všedních charakterů. V těchto drobnostech totiž jemně a temporytmicky vyváženě pulzují konkrétní situace: automaticky vykonávané soukromé „rituály“ (srov. přichody ná-vestv), žabomyší konflikty a malicherné spory (třeba o umístění přiboru na stole), trucování a opět-ně usmiřování. Jevištní srozumění zkušených, typově spolehlivých hereckých bardů (pamětní ná-ročnost rolí ponechme stranou) vytváří pozoruhodný večer, který spokojeně vnímané obecenstvo po právu odměňuje potleskovými ovacemi.

Vít Závodský, Kam – příloha, únor 2011

HERECKÝ KONCERT

Soudobý rakouský autor Stefan Vögel napsal hru *Dobře rozehraná partie*. Na své Činoherní scéně ji úspěšně uvádí Městské divadlo Brno v režii Stano Slovák. Hluboce lidská komedie o přátelství dvou seniorů poskytuje prostor pro herecký koncert Jaroslavu Dufkovi a Ladislavu Lakomému, jimž neméně brilantně sekunduje ve třetí z hlavních rolí Zdena Herfortová.

Salina – časopis MHD Brno, únor 2011

JUBILEJNÍ WEST SIDE STORY V MdB

V Městském divadle v Brně oslavila patnáctileté jubileum inscenace muzikálu Leonarda Bernstei-na *West Side Story*. Od premiéry 23. února 1996 v režii Stanislava Moši zaznamenala přes 600 re-priz na domácí scéně a další desítky repriz na evropských turné (Holandsko, Belgie, Dánsko, Ně-mecko, Rakousko, Slovinsko, Itálie, Slovensko, Švýcarsko, Portugalsko, Španělsko).

Josef Herman, *Divadelní noviny*, 8.3.2011

MINIRECENZE ROVNOSTI

Patnácté výročí od prvního uvedení muzikálu *West Side Story* si v sobotu připomnělo Městské di-vadlo Brno, které tento slavný Bernsteinův titul navrátilo na jeviště v původním obsazení – s Pet-rou Jungmanovou, Igorem Ondříčkem, Romanem Vojtkem, Petrem Štěpánem, Tomášem Saghe-rem, Stanislavem Slovákem a dalšími. Příběh o rivalitě inspirovaný Shakespearovým příběhem *Romeo a Julie* se tak po 650 (!) reprízách proměnil v unikátní divadelní tvar, v němž oslovení „ho-šánku“ či povzdech „bejvávalo“ dostávaly zcela nové a humorem opředené vyznění. Usměv ve tvá-ři publiku vyvolalo také rezolutní prohlášení Čáry (Radka Coufalová), že se vdávat nikdy nebude, nebo osudové setkání láskou poblouzněného Tonyho s Mariou (Petr Gazdík a Markéta Sedláčko-vá). Bez srdečné odezvy diváci nenechali Vojtkovy přemety a nadmíru dlouhé zvedáčky, při nichž snad nejvíce výraz Alana Novotného za všechny prozrazoval, že i když to už někdy po fyzické stránce nejde s takovou lehkostí, nejdůležitější je vykreslení charakteru postav. A to se původním protagonistům Westky podařilo i po patnácti letech dokonale.

Markéta Stulirová, *Brněnský deník*, 15.2.2011

DIVADLO KRÍLO DVOJALBUM BÍDNÍCI

Slavný hudební příběh galejníka Jeana Valjeana, jak jej celosvětově proslavil muzikál *Bídníci*, vče-ra Městské divadlo Brno představilo i jako desku. Dvojalbum s vlastní nahrávkou jednoho z nej-slavnějších světových muzikálů *Les Misérables* včera pokřtilo při večerním představení.

„Hlavními kmoty hudebního nosiče se staly herečky Hana Holíšová a Markéta Sedláčková spo-lečně s dirigentem Danem Kalouskem,“ uvedla mluvčí scény Lucie Broučková. Kompletní nahrávka obsahuje čtyřiačtyřicet písní rozdělených na dvě CD. Hlavní postavu Jeana Valjeana na desku nazpíval Petr Gazdík, který za tuto roli obdržel v loňském roce prestižní Cenu Thálie.

Muzikál, který byl uveden již ve více než padesáti světových metropolích, se dočkal své premiéry v Městském divadle Brno 13. února 2009. Pod režijním vedením Stanislava Moši jej ve dvaosm-desáti reprízách dosud vidělo 53 178 diváků. Inscenace zaznamenala příznivý ohlas kritiky i divá-ků.

Příběh o uprchlém galejníkovi Jeanu Valjeanovi, který vychází ze slavného románu Victora Huga, spatřil poprvé světlo světa ve svém muzikálovém provedení v roce 1980 v Paříži. Svůj věhlas zis-kal muzikál především po premiéře v Londýně (1980) a na Broadwayi (1987), a to hlavně díky brit-skému producentovi Cameronu Mackintoshovi.

MF Dnes, 9.3.2011

KOMEDIE ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA VZBUDILA U DIVÁKŮ VELKÝ OHLAS

Brněnský soubor hned první den Grand Festivalu smíchu nastavil latku velmi vysoko

O zahájení jedenáctého ročníku Grand Festivalu smíchu se v pondělí postaralo Městské divadlo Brno. Jejich interpretace notoricky známé komedie Jaroslava Žáka *Škola základ života* se u par-du-bického publika setkala s velmi vřelým přijetím.

Filmy pro pamětníky nejsou v současné době žádným velkým tahákem na diváky a televize je tak nasazují spíše sporadicky a do méně atraktivních časů. To však určitě neplatí pro dva filmy režisér-a Martina Friče ze středoškolského prostředí. *Škola základ života* a *Cesta do hlubin študáckovy du-še* jsou dodnes oblíbené a smějí se jim příslušníci hned několika generací. Divadelní adaptace prv-ně jmenované komedie se samozřejmě nemůže vyhnout srovnání se slavným filmem.

Vlastní cesta

Režisérka Hana Burešová, která pro brněnské divadlo hru připravila, jde svou vlastní cestou, film nijak nekopíruje, přesto se její inscenace slavné filmové veselohře kvalitativně vyrovná. Burešová se na divadelních prknech nesnažila vytvořit realistickou komedii, ale vsadila na výraznou stylizaci a hereckou nadsázku. Před mozně počáteční problémy s tímto stylem, které mohou mít někteří mi-lovnicki Fričových filmových prepisů, se ukázalo, že se režisérka brněnské inscenace vydala sprá-vným směrem. Divák se dočká snad všech památných hlášek a scén, ale přibudou i některé nové.

John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse: CHICAGO
Bourbon Kid, Stano Slovák, Jan Sotkovský: MĚSICÍ KAMEN
Howard Ashman, Alan Menken: KVÍTEK Z HORRORU

Nejvýraznější tvůrci počin
(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie,
rekvizity, masky, vlásenky, plátkat, program atp.)

Nejpopulárnější inscenace sezony (zaškrtněte)
Jaroslav Žák, Hana Burešová: ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA
Alés Březina, Šimon Caban: MUCHOVA EPOPEJ
Sofokles: ODIPUS KRÁL

P. L. Traversová, Richard Sherman, Robert Sherman,
Julian Fellowes, George Stiles, Anthony Drewe: MARY POPPINS
Stefan Vögel: DOBRĚ ROZEHRANÁ PARTIE
J. Styne, P. Stone, B. Merril: SUGAR! (Někdo to rád horké)

Umberto Eco: JIMÉNO RŮŽE

KŘÍDLA 2010/2011

Nejpopulárnější herec sezony

Nejpopulárnější herečka sezony

vhodně, prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nepozdějí

Adresa, (e-mail): 30. 11. 2011

Městské divadlo Brno,
Lidická 16, 602 00 Brno
komerční odd.: +420 533 316 410
e-mail: komercni@mdb.cz

Velkou novinkou jsou třeba živě hrané slágy třicátých let, které inscenaci posunují bezmála k muzikálovému žánru. Z hudebních výstupů nad všechny ční píseň *Sám já chodivám rád* v excelentní interpretaci bývalého člena souboru Východočeského divadla Pardubice Milana Němce, kterému se podařilo dokonale vystihnout prvorepublikovou atmosféru. Za zmínku stojí i ztvárnění trampského songu *Lká ukulele tmou*, které zase zahraje na melancholickou notu. Režisérka Burešová, která se k této komedii vrátila již počtvrté, dala velký prostor hercům Městského divadla Brno. Tento divadelní ansámbl je známý bezvadnou souhrou a výraznými individualitami. *Škola základ života* je inscenace, kde v podstatě nenajdeme malou roli. Žádný z herců zde není pouhý statista, všichni mají prostor na to, aby vtipně rozehráli charaktery svých postav. Z řad žáků jsou nejlepší Milan Němec v roli estéta Daniela Boukala (jeho popis bitvy na Bosworthském poli je skutečně k populákni) a Viktor Škála, který ztvárnil populární postava repetenta Čuřila. Lenka Janíková v úloze tiché jedničkářky Novákové dokazuje, že opravdu není malých rolí. Ačkoliv její repliky by se skoro daly spočítat na prstech jedné ruky, stejně je díky komicky vyvinuté choreografii jednou z hvězd večera. Profesionský sbor nejlépe zastupuje Jan Mazák jako třídni učitel Kolisko a Martin Havelka jako šarmaný a pokrokový učitel Cafourek. I všichni ostatní protagonisté ale podávají zajímavé a zapamatovatelné výkony.

Kandidát na cenu

Ačkoliv rozvernost z brněnské inscenace jen čiši, dovolila si Hana Burešová udělat za celým představením nejednoznačnou tečku. Zatímco filmové zpracování končí vlastně happy endem, konec divadelní adaptace tak veselý není. Navíc se inscenace neodehrává ve vzduchoprázdnu, a tak alespoň symbolicky reflektuje smutný osud českého národa po roce 1938. Brněnský soubor hned v první den festivalu nastavil latku velmi vysoko. *Škola základ života* je určitě jedním z živých kandidátů na cenu Komédie roku.

Lukáš Dubský, Hradecký deník, 16.3.2011

KOMEDIÍ ROKU JE ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA

Bráně vsadili na nestárnoucí klasiku a udělali dobře. Na XI. ročníku divadelního Grand Festivalu smichu brali hned dvě ocenění

Na pardubické přehlídce, která se konala od 14. do 21. března, ocenila porota i diváci titule „Komédie roku 2010“ a „Komédie diváků“ Městské divadlo Brno za inscenaci hudební komedie *Škola základ života*.

Inscenaci *Škola základ života* brněnského Městského divadla byl populární festival v Pardubicích zahájen a hudební komedie byla publikem velmi vřele přijata. V tisku se pak dokonce objevily první spekulace o možném vítězství. „Z devětatřiceti přihlášených českých divadel se do finále dostalo sedm českých souborů, mezi nimi právě MD Brno. Že se nám nakonec podaří získat hlavní cenu udělovanou odbornou porotou, porotou studentskou a samotnými diváky, potěšilo nejen nás herec, ale i celý realizační tým,“ uvedl Igor Ondříček, který v komedii hraje fotbalového nadšence Tonda Holouse.

Pardubice diváky, nadšené hereckými výkony brněnských umělců, pak potěšil i návrat jejich „idola“ Milana Němce (v inscenaci básník Daniel Boukal). Ten byl totiž již sedmkrát vyhlášen jako nejoblíbenější herec Východočeského divadla, a přestože je od roku 2007 členem Městského divadla v Brně, pardubické publikum mu nadšeně aplaudovalo, jako by domácí scénu nikdy neopustil.

Pravidelně vozí ocenění

Brněnský soubor Městského divadla se divadelní přehlídce ve městě perníku zúčastňuje pravidelně. Ze čtvrtého ročníku si odvezl absolutní vítězství a Cenu studentské poroty za inscenaci *Kamenný host aneb Prostopášník*, do finále devátého ročníku se z Brna probojovala komedie *Charleyova teta*.

Dvoji ocenění za komedii *Škola základ života* v ročníku jedenáctém je pak jen potvrzením toho, že Městské divadlo v Brně má k humoru hodně blízko. A to nejen v divadelním klubu, kam se herci občas přijdou bavit se skleničkou v ruce, ale i na divadelních prknech, kde se o smích diváka musí bojovat poctivým divadelním řemeslem.

Miroslav Homola, *Právo*, 24.3.2011

Němec se vrátil do Pardubic a opět byl miláčkem publika

Sedmkrát byl vyhlášen nejoblíbenějším hercem Východočeského divadla. A přestože už je od listopadu roku 2007 členem Městského divadla Brno, v pondělí večer to vypadalo, jako kdyby pardubické jeviště vlastně vůbec neopustil. V mimořádně zdařilé inscenaci *Škola základ života*, s níž brněnský ansámbl přijel na Grand Festival smichu soutěžit it titul Komédie roku, měl totiž u publika jednoznačně největší sukses.

Řeč je o představiteli role básníka a estéta Daniela Boukala Milanu Němcovi, který ve Východočeském divadle strávil deset sezon. „*Šlo o mé první divadelní angažmá. To se z paměti vymazat nedá. A zdejší publikum? Na to nedám dopustit. To jsou mi miláčci,*“ konstatoval v Pardubicích velmi oblébený herec, jenž se na východ Čech stábe s železnou pravidelností vrací.

„*Ve Východočeském divadle dohrávám v představení Donaha!, takže jsem ho ještě tak docela neopustil,*“ usmíval se Milan Němec. „*Jsem moc rád, že jsem se mohl do Pardubic opět vrátit a navíc na Grand Festival smichu,*“ nechal se slyšet sympatický herec, který na této přehlídce ještě v barvách domácího souboru získal mimo jiné i Cenu za nejlepší mužský herecký výkon v roce 2004, a to za roli Jerryho alias Dafné v muzikálu *Sugar!* A nutno podotknout, že po pondělním výkonu byl Milan Němec ani letos nemusel být úplně bez šance, stejně jako celé brněnské představení... „*Tato inscenace je opravdu velmi dobře postavená a máme radost z toho, jak se líbí vlastně všude, kam s ní přijedeme. Pochopitelně mě potěšilo, že vzbudila takový ohlas i v Pardubicích. Kolegové z Brna si ze mne samozřejmě v dobrém utahovali, že jsem tu víc populární než na své domovské scéně a že mi kamarádi a rodinní příslušníci obsadili první řady. Možná trochu nesvromně si ale troufám tvrdit, že kdybych do hlediště sezval všechny své přátele či známé, které jsem zde za deset let mého působení potkal, asi bych měl celé divadlo jen pro sebe,*“ dodal Milan Němec, na němž bylo při závěrečné děkovačce znát i jisté dojetí.

Tomáš Dvořák, Hradecký deník, 16.3.2011

Výsledky XI. ročníku GRAND Festivalu smíchu
 V pondělí 21. března během závěrečného
 Galavečera smíchu,
 který natáčela Česká televize,
 byly ve Východočeském divadle Pardubice
 za přítomnosti ministra kultury ČR MUDr. Jiřího Bessera
 slavnostně rozdány ceny XI. ročníku GRAND Festivalu smíchu.
 Galavečer v režii Jana Brichčína
 uváděli Petra Tenorová a Ladislav Špiner.

Komedie roku 2010

Jaroslav Žák – Hana Burešová
ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA
 Režie: Hana Burešová
 Městské divadlo Brno

Komedie diváků

Jaroslav Žák – Hana Burešová
ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA
 Režie: Hana Burešová
 Městské divadlo Brno

ŽSD**AutoCont****ALSTOM****salve finance**
BUDOUCNOST JE NYNÍ**Carmen Flora**
květinářství a aranžovna**AutoDrink****TEPLOTECHNA
PKI BRNO** SPOL. S R. O.**ZSTUDIO****PS BRNO****PSK Group**
Dynamická stavební společnost

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Muzikálový hit s osmi prestižními cenami Tony

PROBUZENÍ JARA

Znamení jazzrockový muzikál vypráví o vztahu studenta chlapecké školy se stejně starou, v lásce nepoučenou Wendlou, jenž končí dívčím otěhotněním. Osud mladého páru je tragický, neboť chlapec je poslán do polepšovny a Wendla umírá při pokoutním potratu. Svět mladých tu stojí v ostrém protikladu ke světu dospělých, který staví na prvé místo morálku, ve skutečnosti však dělá osudové chyby. Inscenace režiséra Stanislava Moša odehrávající se na konci 19. století odkrývá skandální témata, v silných výpovědích hlavních protagonistů šokuje v mnohém i dnes. Pro spontánní autenticitu i úžasnou divadelnost jde o naprosto výjimečnou a strhující podívanou.

Uvádí Hudební scéna MdB 7. a 8. května.

Mediální partneři divadla

Ředitel:
Stanislav Moša
Lidická 16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 301
Tel./Fax: +420 533 316 410
www.mdb.cz

DOKORÁN

Šéfredaktor:
Jef Kratochvíl
Tisková mluvčí:
Lucie Broučková
Lidická 16, 602 00 Brno
Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150

164. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 20. 2. 2011

Náklad 7 000 ks

Titulní strana:

Adolf Born

„Plakát Thálie“

deník

plakátovací plochy

Johana Gazdíková

Návrh kostýmu Mary Poppins – Andrea Kučerová, foto: Jef Kratochvíl

**MARY
POPPINS**